

Θέμα: Business failure and entrepreneurship: three essays on the effects of the costs of failure του Chong Kyoon Lee

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η διατριβή αυτή αποτελείται από τρία δοκίμια που διερευνούν το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας και τον αντίκτυπό της σε επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές. Σε κοινωνικό επίπεδο, η επιχειρηματικότητα αναγνωρίζεται ως σημαντική πηγή για την αύξηση της απασχόλησης, αντιπροσωπεύοντας περίπου το ογδόντα τοις εκατό των νέων θέσεων εργασίας στις Ηνωμένες Πολιτείες (Birch, 2000· Birley, 1986), αλλά και για την τεχνολογική καινοτομία και την βελτίωση της παραγωγής (Baumol, 1996· Low & MacMillan, 1988; Σουμάτερ, 1934). Σε ατομικό επίπεδο, η επιχειρηματικότητα έχει θεωρηθεί ως σημαντική επιλογή σταδιοδρομίας για τους ανθρώπους, διότι τους επιτρέπει να επιδιώξουν την ανεξαρτησία τους, τις οικονομικές ανταμοιβές ή την επιθυμία τους να βοηθήσουν άλλους (Douglas & Shepherd, 2000; Mair & Marti, 2006). Αν και όλοι οι επιχειρηματίες ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν επιχειρήσεις, οι περισσότεροι επιχειρηματίες αποτυγχάνουν επειδή το αποτέλεσμα μιας νέας επιχείρησης είναι αβέβαιο (Knight, 1921; Ucbasaran, Shepherd, Lockett, & Lyon, 2013).

Ειδικότερα, τα δεδομένα από την Αμερικανική Υπηρεσία Στατιστικών Εργασίας αποκαλύπτουν ότι περίπου 650.000 επιχειρήσεις έχουν καθιερωθεί ετησίως κατά τη διάρκεια της περιόδου από το 2005 έως το 2015 στις Ηνωμένες Πολιτείες· ωστόσο, περίπου το 50% των νέων επιχειρήσεων επιβιώνουν για πέντε χρόνια και μόνο περίπου το 35% από αυτούς επιβιώνουν μετά από δέκα χρόνια (Bureau of Labor Statistics, 2016). Η μελέτη των Dunne, Roberts και Samuelson (1988) δείχνει ένα παρόμοιο αποτέλεσμα με το 62% των νεοσύστατων επιχειρήσεων στον τομέα της μεταποίησης να εξέρχονται από την αγορά εντός πέντε ετών. Περαιτέρω, ο Knaup (2005) αναφέρει ότι το ποσοστό εξόδου στη μεταποιητική βιομηχανία δεν διαφέρει στους άλλους κλάδους.

Ταυτόχρονα, οι οικογενειακές επιχειρήσεις που αντιπροσωπεύουν περίπου το 90% του συνόλου των επιχειρήσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν αποτελούν εξαίρεση· Το 70% αυτών δεν καταφέρνει να επιτύχει στη δεύτερη γενιά ενώ το 90% αυτών δεν επιτυγχάνει στην τρίτη γενιά (de Vries, 1993).

Ωστόσο, η επιχειρηματική αποτυχία έχει μελετηθεί με διάφορους τρόπους από την ευρεία προοπτική έως τη στενή προοπτική της επιχειρηματικής λογοτεχνίας. Για παράδειγμα, ο ευρύς ορισμός θεωρεί την επιχειρηματική αποτυχία ως ασυνέχεια της ιδιοκτησίας, κατά την οποία οι λόγοι εξόδου από την επιχείρηση είναι μεταξύ άλλων, η κακή οικονομική απόδοση, η δυσκολία εύρεσης παρόχων πόρων, οι προσωπικοί λόγοι, συμπεριλαμβανομένης της συνταξιοδότησης και της πώλησης μιας επιχείρησης για κέρδος.

Ωστόσο, ο στενός ορισμός θεωρεί την επιχειρηματική αποτυχία μόνο ως ασυνέχεια της επιχείρησης λόγω πτώχευσης ή αφερεγγυότητας (Singh et al., 2007· Ucbasaran et al., 2013).

Για παράδειγμα, ο ευρύς ορισμός θεωρεί την επιχειρηματική αποτυχία ως την ασυνέχεια της ιδιοκτησίας, η οποία περιλαμβάνει τους λόγους εξόδου των επιχειρήσεων λόγω της κακής οικονομικής απόδοσης, δυσκολία στην εξεύρεση παρόχων πόρων, προσωπικούς λόγους, συμπεριλαμβανομένης της συνταξιοδότησης και της πώλησης μιας επιχείρησης για κέρδος. Ωστόσο, ο στενός ορισμός θεωρεί την επιχειρηματική αποτυχία μόνο ως ασυνέχεια της επιχείρησης λόγω πτώχευσης ή αφερεγγυότητας (Singh et al., 2007· Ucbasaran et al., 2013).

Ειδικότερα, ο Shepherd (2003) ορίζει την αποτυχία των επιχειρήσεων, δηλώνοντας: "Η Επιχειρηματική αποτυχία συμβαίνει όταν η μείωση των εσόδων και /

ή αύξηση των δαπανών είναι τέτοιας κλίμακας έτσι ώστε η επιχείρηση να καθίσταται αφερέγγυα και δεν είναι σε θέση να προσελκύσει νέα χρηματοδότηση από το χρέος ή τα ίδια κεφάλαια· συνεπώς, δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί υπό την τρέχουσα κυριότητα και διαχείριση" (σ. 318).

Δεδομένου ότι ο ευρύς ορισμός της επιχειρηματικής αποτυχίας περιλαμβάνει την έξοδο των επιχειρήσεων με επιτυχία (Wennberg, Wiklund, DeTienne, & Cardon, 2010), αυτή η διατριβή λαμβάνει το στενό ορισμό της επιχειρηματικής αποτυχίας η οποία καλύπτει μόνο τη ασυνέχεια της επιχείρησης λόγω πτώχευσης ή αφερεγγυότητας. Το κίνητρο είναι επειδή οι επιχειρηματίες που βγαίνουν από την επιχείρησή τους για το κέρδος συχνά δεν εσωμίζονται το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας. Όταν οι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν μια επιχειρηματική αποτυχία, υπάρχουν τόσο θετικές όσο και αρνητικές συνέπειες που βιώνουν. Για παράδειγμα, η επιχειρηματική αποτυχία μπορεί να αποτελέσει ευκαιρία μάθησης για την επακόλουθη επιτυχία (Coelho & McClure, 2005· Cope, 2011; Shepherd, 2003). Ωστόσο, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες επιβαρύνονται επίσης με έξοδα που συνδέονται με την επιχειρηματική αποτυχία. Το κόστος αυτό δεν είναι μόνο οικονομικής φύσης, αλλά επεκτείνεται και στο κοινωνικό και συναισθηματικό κομμάτι (Shepherd & Patzelt, 2017). Πρώτον, η επιχειρηματική αποτυχία είναι πιθανό να επιβάλει οικονομικό κόστος αποτυχίας στους επιχειρηματίες. Ειδικότερα, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν την απώλεια ή τη μείωση του προσωπικού εισοδήματος και είναι συχνά υπεύθυνοι για χρέος μετά από αποτυχία, η οποία διαρκεί μεγάλο χρονικό διάστημα για την αποπληρωμή (Cope, 2011). Ως εκ τούτου, αποτυχημένοι επιχειρηματίες χωρίς επαρκείς αποταμιεύσεις ή οικονομική βοήθεια από γνωστούς ή από την κυβέρνηση θα αντιμετώπιζαν το ζήτημα της επιβίωσης για τους ίδιους ή την οικογένειά τους. Δεύτερον, η επιχειρηματική αποτυχία σχετίζεται με το συναισθηματικό κόστος της αποτυχίας. Συγκεκριμένα, η αποτυχία φέρνει αρκετά αρνητικά συναισθήματα όπως θλίψη, πόνο, ενοχή, ντροπή, ταπείνωση, θυμό και φόβο (Harris & Sutton, 1986; Ποιμένας, 2003). Ειδικότερα, ο Shepherd (2003) τονίζει ότι η αποτυχία των επιχειρήσεων είναι σαν να χάσει κάποιον τον οποίο αυτός / αυτή αγάπες, προκαλώντας το συναίσθημα της θλίψης. Τρίτον, μια επιχειρηματική αποτυχία μπορεί να οδηγήσει στο κοινωνικό κόστος της αποτυχίας, το οποίο επηρεάζει αρνητικά τις προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις ενός επιχειρηματία. Για παράδειγμα, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες συχνά βιώνουν την κατάρρευση του γάμου και τις στενές σχέσεις (Cope, 2011· Singh, Corner, & Pavlovich, 2007). Ταυτόχρονα, η επιχειρηματική αποτυχία μπορεί να βλάψει την ποιότητα των επαγγελματικών σχέσεων, υπό την έννοια ότι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μιας αποτυχημένης επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των επενδυτών, προμηθευτών, εργαζόμενων και άλλων ενδιαφερόμενων όπως και αυτούς που αρνούνται την υποστήριξη από τους αποτυχημένους επιχειρηματίες (Singh, Corner, & Pavlovich, 2015 Sutton & Callahan ,1987).

Είναι ευρέως αποδεκτό ότι το κόστος της αποτυχίας επηρεάζει σημαντικά τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές (Shepherd & Patzelt, 2017). Ωστόσο, το μέγεθος του κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας καθορίζεται από θεσμικούς παράγοντες (Lee, Peng, & Barney, 2007; Simmons, Wiklund, & Levie, 2014; Sutton & Callahan, 1987; Ucbasaran et al., 2013). Υπάρχει επίσης μια γενική πεποίθηση ότι όσο υψηλότερο είναι το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας, τόσο περισσότερο παρεμποδίζει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Αυτό οδήγησε τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να δημιουργήσουν θεσμούς με στόχο τη μείωση του κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας (Baldwin, 1997). Έτσι, δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή από τον ακαδημαϊκό χώρο και την πρακτική στη μελέτη που διερευνά το ρόλο των ιδρυμάτων

που επηρεάζουν το μέγεθος του κόστους της αποτυχίας επιχειρηματικών πλαισίων. Παρά τη σημασία των θεσμικών παραγόντων, η τρέχουσα βιβλιογραφία στερείται συναίνεσης σχετικά με το ρόλο των θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας και οι γνώσεις μας εξακολουθούν να είναι περιορισμένες. Ως εκ τούτου, αυτή η διατριβή έχει ως στόχο να προωθήσει την κατανόησή μας για το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας στην επιχειρηματικότητα, παρέχοντας πιο εκτεταμένες και λεπτομερείς εκτιμήσεις.

2. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΡΙΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ

Το πρώτο δοκίμιο του δεύτερου κεφαλαίου προβαίνει σε συστηματική επανεξέταση της σχέσης μεταξύ των θεσμών και του κόστους της αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας. Αν και ένα μεγάλο σώμα της έρευνας εξέτασε τους θεσμικούς παράγοντες που επηρεάζουν το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας, επικεντρώθηκε στη νομοθεσία περί πτωχεύσεων, η οποία καθορίζει το οικονομικό κόστος της αποτυχίας. Επιπλέον, οι προηγούμενες μελέτες επικεντρώθηκαν κυρίως στον ρόλο των θεσμικών οργάνων που σχετίζεται με το κόστος της αποτυχίας στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να γίνει μια ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, η οποία θα λαμβάνει μια ολιστική θεώρηση, εξετάζοντας τις επιπτώσεις των θεσμών πιο συστηματικά στην επιχειρηματικότητα από την αρχή (δηλαδή, το στάδιο εισόδου της επιχειρηματικής δραστηριότητας) έως την ανάπτυξη (δηλαδή, το στάδιο ανάπτυξης της επιχειρηματικής δραστηριότητας και ανάπτυξης) έως το τέλος (δηλαδή, το στάδιο εξόδου της επιχειρηματικής δραστηριότητας). Η έλλειψη ενός εκτενούς εγγράφου επανεξέτασης σχετικά με αυτό το σημαντικό θέμα περιορίζει την εγκυρότητα των τρεχόντων ευρημάτων και τη μελλοντική πορεία της επιχειρηματικής λογοτεχνίας.

Επομένως, σκοπός αυτής της συστηματικής ανασκόπησης είναι να προσδιορίσει την κατάσταση ανάπτυξης της τρέχουσας βιβλιογραφίας. Συγκεκριμένα, θέτοντας το ερώτημα με ποιον τρόπο οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με το κόστος της αποτυχίας επηρεάζουν τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές και προτείνοντας μελλοντικά ερευνητικά ζητήματα προάγουν την κατανόησή μας για τον αντίκτυπο των συνταγματικών παραγόντων στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας.

Το δεύτερο δοκίμιο στο τρίτο κεφάλαιο διεξάγει μια εμπειρική μελέτη για να διερευνήσει το ρόλο του κοινωνικού κόστους της αποτυχίας σε εμπορικά πλαίσια επιχειρηματικότητας με πραγματική θεωρία επιλογών.

Η κεντρική αρχή της θεωρίας πραγματικών επιλογών είναι ότι οι επενδυτικές αποφάσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν ως η άσκηση των δικαιωμάτων προαίρεσης με το κόστος της επένδυσης να είναι η τιμή άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης (Dixit, 1989, σ. 621) και η τιμή του δικαιώματος προαίρεσης καθορίζεται από την αβεβαιότητα (Dixit, & Pindyck, 1994).

Επειδή το αποτέλεσμα της απόφασης για την επιχειρηματική συμμετοχή είναι αβέβαιο (Knight, 1921), η λογική των πραγματικών επιλογών μπορεί να αποτελέσει το κατάλληλο φως για την εξέταση των επιχειρηματικών αποφάσεων εισόδου,

εξετάζοντας τη σχέση μεταξύ του επιπέδου αβεβαιότητας που επηρεάζεται από το κόστος της αποτυχίας και της τιμής επιλογής της εισόδου στην επιχείρηση.

Βασιζόμενος στη λογική των πραγματικών επιλογών, υποστηρίζω ότι, ενώ το υψηλό κοινωνικό κόστος της αποτυχίας μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την ποσότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην κοινωνία, μπορεί επίσης να υπάρξει θετική επίπτωση στην ποιότητα των επιχειρηματιών που εισέρχονται και συνεχίζουν την καριέρα τους. Χρησιμοποιώντας δείγμα 264.620 ατόμων από 35 χώρες GEM, η μελέτη αυτή βρίσκει στοιχεία για θετική σχέση μεταξύ του υψηλού κοινωνικού κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας και της εισόδου επιχειρηματιών με αυξητική φιλοδοξία ή προσανατολισμό στις εξαγωγές. Αυτή η μελέτη διαπιστώνει επίσης ότι το επίπεδο εκπαίδευσης μπορεί να αυξήσει τις πραγματικές επιλογές των επιχειρηματιών σε κοινωνίες όπου το κοινωνικό κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας είναι υψηλό.

Το τρίτο δοκίμιο στο τέταρτο κεφάλαιο διεξάγει εμπειρική μελέτη για τη διερεύνηση του ρόλου του στίγματος της αποτυχίας στα πλαίσια της κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Είναι ευρέως αποδεκτό ότι το στίγμα της αποτυχίας συνδέεται αρνητικά με τις αποφάσεις ένταξης στην εμπορική επιχειρηματικότητα. Ωστόσο, γνωρίζουμε λίγα για το ρόλο του στίγματος της αποτυχίας στις αποφάσεις ένταξης στην κοινωνική επιχειρηματικότητα. Έχοντας ενημερωθεί από μια λογική πραγματικών επιλογών, υποθέτω ότι το στίγμα της αποτυχίας μειώνει την αξία της επιλογής αναβολής της εισόδου στην κοινωνική επιχειρηματικότητα. Αποτελέσματα πολυεπίπεδης ανάλυσης 51.022 ατόμων από 23 χώρες αναφέρουν ότι το στίγμα της αποτυχίας σχετίζεται θετικά με τις αποφάσεις ένταξης στην κοινωνική επιχειρηματικότητα. Επιπλέον, το στίγμα της αποτυχίας επηρεάζει τον τύπο επιχειρηματικότητας που παράγει έσοδα, αλλά όχι της κοινωνικής επιχειρηματικότητας τύπου ΜΚΟ. Τέλος, το επίπεδο της εκπαίδευσης μετριάζει αρνητικά τις επιπτώσεις του στίγματος της αποτυχίας τόσο στις αποφάσεις κοινωνικής επιχειρηματικότητας όσο και στις αποφάσεις εισόδου κοινωνικής επιχειρηματικότητας που παράγουν έσοδα. Η μελέτη αυτή είναι η πρώτη που εξετάζει τον αντίκτυπο του στίγματος της αποτυχίας στα πλαίσια της κοινωνικής επιχειρηματικότητας.

3. ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ

Αυτή η διατριβή επιδιώκει να βελτιώσει την κατανόησή μας για τον αντίκτυπο του κόστους της αποτυχίας, παρέχοντας μια πιο εκτεταμένη και λεπτομερή αξιολόγηση των επιπτώσεων του κόστους της αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας. Ειδικότερα, το δοκίμιο συστηματικής επανεξέτασης στο δεύτερο κεφάλαιο παρέχει μια εκτενή αξιολόγηση της τρέχουσας βιβλιογραφίας που έχει διερευνήσει το ρόλο του κόστους της αποτυχίας στην επιχειρηματικότητα, και προτείνει μελλοντικά ερευνητικά ζητήματα. Επιπλέον, τα εμπειρικά έγγραφα του τρίτου και του τέταρτου κεφαλαίου παρέχουν λεπτομερές εκτιμήσεις σχετικά με τον αντίκτυπο του κόστους της αποτυχίας στις αποφάσεις επιχειρηματικής εισόδου τόσο σε εμπορική όσο και σε κοινωνική επιχειρηματικότητα.

Πρώτον, αυτή η διατριβή προσφέρει μια εκτενή αξιολόγηση της τρέχουσας βιβλιογραφίας με τη διεξαγωγή μιας συστηματικής ανασκόπησης και προτείνοντας μελλοντικά ερευνητικά ζητήματα, τα οποία μπορούν να προωθήσουν την κατανόησή

μας για το ρόλο του κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας. Αν και έχουν υπάρξει πολυάριθμες μελέτες που εξετάζουν το ρόλο του κόστους της αποτυχίας στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας, υπάρχει μόνο ένα έγγραφο αναθεώρησης το οποίο επικεντρώθηκε ειδικά στη διαδικασία (δηλαδή, μάθηση και αίσθηση) και τις συνέπειες της επιχειρηματικής αποτυχίας (δηλαδή, ανάκαμψη, γνωστική, και συμπεριφορική έκβαση) (Ucbasaran et al., 2013). Ωστόσο, το δυνητικό κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας επηρεάζει επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές στο στάδιο εισόδου και ανάπτυξης/διεύρυνσης ((Lee et al., 2007; McGrath, 1999; Vanacker, Heughebaert, & Manigart, 2014). Λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχει μεγάλος αριθμός μελετών που διερευνούν το σημαντικό ρόλο του κόστους της αποτυχίας, η απουσία εγγράφου αναθεώρησης που επικεντρώνεται στο πρώιμο στάδιο και το στάδιο λειτουργίας της επιχειρηματικότητας προκαλεί έκπληξη. Επιπλέον, ο κατακερματισμός της τρέχουσας βιβλιογραφίας καθιστά δύσκολο τον απολογισμό των όσων γνωρίζουμε σήμερα σχετικά με τον αντίκτυπο του κόστους της αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας και τον εντοπισμό του μέλλοντος σε ερευνητικά ζητήματα. Έτσι, η συστηματική ανασκόπηση στο δεύτερο κεφάλαιο συμβάλλει στην επιχειρηματικότητα με πολλούς τρόπους. Κάνει έναν απολογισμό της τρέχουσας βιβλιογραφίας με μια εκτενή εξέταση στο ρόλο του κόστους της αποτυχίας από τη γέννηση μέχρι το θάνατο της επιχειρηματικής διαδικασίας. Επιπλέον, το κεφάλαιο II προτείνει πιθανά ερευνητικά ζητήματα για αυτό το σημαντικό θέμα.

Δεύτερον, η διατριβή αυτή συμβάλλει στη βιβλιογραφία της επιχειρηματικότητας με την εξερεύνηση του θετικού ρόλου του κόστους της αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας. Ο τομέας της επιχειρηματικότητας έχει επικεντρωθεί στις αρνητικές συνέπειες του κόστους της αποτυχίας, τονίζοντας παράλληλα την ποσότητα της επιχειρηματικότητας (Damaraju, Barney, & Dess, 2010; Lee, Yamakawa, Peng, & Barney, 2011).

Επειδή η επιχειρηματική δραστηριότητα φέρει ανάληψη κινδύνων και αβεβαιότητα, το κόστος της αποτυχίας μπορεί να λειτουργήσει ως θετικός ρόλος μειώνοντας παράλληλα τις ανεπιθύμητες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Ωστόσο, υπάρχουν σχετικά λίγα γνωστά στοιχεία για τις θετικές συνέπειες του κόστους της αποτυχίας. Τα δοκίμια του τρίτου και τέταρτου κεφαλαίου αντιμετωπίζουν αυτό το κενό, δείχνοντας ότι το κόστος της αποτυχίας αυξάνει την ποιότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, όπως η είσοδος με φιλοδοξία ανάπτυξης, ο διεθνής προσανατολισμός και η δημιουργία κοινωνικής αξίας, ενώ μειώνει την ποσότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Η διατριβή αυτή καταδεικνύει ότι πρέπει να μάθετε περισσότερα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το κόστος αυτό επηρεάζει τη επιχειρηματική δραστηριότητα στις κοινωνίες (Baumol, 1996).

Τρίτον, τα δύο εμπειρικά δοκίμια σε αυτή τη διατριβή συμβάλλουν στην επιχειρηματικότητα διερευνώντας τον αντίκτυπο του κοινωνικού κόστους της αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας. Η τρέχουσα βιβλιογραφία στην έρευνα για την επιχειρηματικότητα επικεντρώθηκε σε μεγάλο βαθμό στο ρόλο του οικονομικού κόστους της αποτυχίας. Έτσι, έχουμε λίγη κατανόηση για το πώς το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας επηρεάζει τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές. Ειδικότερα, η Damaraju κ.α. (2010) υποστηρίζει ότι το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας που προκαλείται από το στίγμα της αποτυχίας μπορεί να επηρεάσει τις αποφάσεις εισόδου στην επιχειρηματικότητα ακόμη και σε άτομα που την θεωρούν ως επιλογή σταδιοδρομίας. Αν και η Landier (2005) δείχνει ότι το στίγμα της αποτυχίας συνδέεται αρνητικά με την επιχειρηματική δραστηριότητα χρησιμοποιώντας ένα μαθηματικό πρότυπο, υπάρχει μια έλλειψη εμπειρικών μελετών

για να δείξει την ακριβή σχέση μεταξύ του κοινωνικού κόστους της αποτυχίας και των επιχειρηματικών αποφάσεων εισόδου. Τα εμπειρικά δοκίμια σε αυτή τη διατριβή μιλούν για την απόκλιση της σχέσης μεταξύ του κοινωνικού κόστους και της επιχειρηματικής απόφασης εισόδου των μελλοντικών επιχειρηματιών. Τέταρτον, αυτή η διατριβή προσφέρει μια λεπτή αξιολόγηση διερευνώντας το ρόλο των ιδρυμάτων που καθορίζουν το κόστος της αποτυχίας, ενώ χρησιμοποιεί ανάλυση πολλαπλών επιπέδων. Οι περισσότερες από τις εμπειρικές μελέτες για το θέμα έχουν εξετάσει τη διακύμανση των περιφερειακών ή σε επίπεδο χώρας επιχειρηματικές δραστηριότητες χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα ατομικά χαρακτηριστικά του επιχειρηματία. Επειδή οι επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές επηρεάζονται από μεμονωμένα χαρακτηριστικά όπως το ανθρώπινο, το κοινωνικό, το χρηματοοικονομικό κεφάλαιο (Shepherd, Williams, & Patzelt, 2015), είναι σημαντικό να ληφθούν υπόψη τόσο τα ατομικά χαρακτηριστικά όσο και οι θεσμικοί παράγοντες που επηρεάζουν το μέγεθος του κόστους της αποτυχίας. Ειδικότερα, οι Davidsson και Wiklund (2001) προτείνουν ότι η επιλογή του επιπέδου ανάλυσης από τους ερευνητές είναι απαραίτητη για την εδραίωση και τη διατήρηση της ακαδημαϊκής αξιοπιστίας. Η πολυεπίπεδη εμπειρική προσέγγιση μπορεί να προωθήσει την κατανόηση του ρόλου των θεσμικών παραγόντων στις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές. Εν ολίγοις, η πολυεπίπεδη ανάλυση επεκτείνει τις γνώσεις μας σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα ατομικά χαρακτηριστικά και οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με την επιχειρηματική ανεπάρκεια μπορούν να επηρεάσουν τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές. Τέλος, αυτή η διατριβή συμβάλλει στην εφαρμογή της θεωρίας των πραγματικών επιλογών σε επιχειρηματικά πλαίσια. Σύμφωνα με το έγγραφο συστηματικής εξέτασης της παρούσας διατριβής, οι περισσότερες από τις προηγούμενες μελέτες είναι κυρίως εννοιολογικές ή διερευνητικές χωρίς θεωρητικά επιχειρήματα. Έτσι, ήταν δύσκολο να οικοδομήσουμε μια συνολική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι θεσμικοί παράγοντες θα διέπουν την απόφαση ενός ατόμου να γίνει επιχειρηματίας. Προκειμένου να προωθηθεί αυτό το σημαντικό θέμα, είναι επίσης σημαντικό να εξεταστεί η σχέση μέσω καθιερωμένων θεωρητικών φακών από διαφορετικούς κλάδους. Ειδικότερα, η θεωρία των πραγματικών επιλογών μπορεί να προωθήσει τις γνώσεις μας σχετικά με τους θεσμικούς παράγοντες που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία στον τομέα των αποφάσεων εισόδου στην επιχείρηση. Αν και η θεωρία των πραγματικών επιλογών υπήρξε ένα δημοφιλές θεωρητικό πεδίο για την εξέταση επενδυτικών αποφάσεων στον τομέα της διοίκησης εδώ και αρκετές δεκαετίες, δεν έχει εφαρμοστεί ευρέως στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας. Η βασική ιδέα της θεωρίας των πραγματικών δικαιωμάτων προαίρεσης είναι ότι η επενδυτική απόφαση μπορεί να θεωρηθεί ως απόφαση άσκησης δικαιώματος προαίρεσης και ότι η τιμή του δικαιώματος προαίρεσης καθορίζεται από την αβεβαιότητα και το αμετάκλητο των επενδύσεων (Dixit & Pindyck, 1994). Κατά συνέπεια, αρκετοί συγγραφείς τονίζουν τη σημασία της θεωρίας των πραγματικών επιλογών στην έρευνα για την επιχειρηματικότητα λόγω των κοινών χαρακτηριστικών όπως η αβεβαιότητα, η αμετάκλητη επενδυτική ικανότητα και η διακριτική ευχέρεια των επενδυτών (O'Brien, Folta & Johnson, 2003).

Επιπρόσθετα, ο McGrath (1999) αναφέρει, "η ουσία των πραγματικών επιλογών δεν είναι η αποφυγή αποτυχίας, αλλά η διαχείριση του κόστους της αποτυχίας περιορίζοντας την έκθεση σε καθοδικό κίνδυνο, διατηρώντας ταυτόχρονα την πρόσβαση σε ελκυστικές ευκαιρίες". Ωστόσο, υπάρχουν σχετικά λίγες μελέτες που χρησιμοποιούν τη θεωρία των πραγματικών επιλογών για να εξετάσουν τον αντίκτυπο του κόστους της αποτυχίας στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας. Επιπλέον, τα δύο εμπειρικά δοκίμια σε αυτή τη διατριβή χρησιμοποίησαν πολλές

επιχειρηματικές επιλογές ταυτόχρονα και όχι μία μόνο πραγματική επιλογή, συμβάλλοντας στην εφαρμογή της θεωρίας των πραγματικών επιλογών στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας.

Ενώ είμαι γεμάτος με αυτές τις ευρείες φιλοδοξίες, ειλικρινά ελπίζω ότι αυτές οι προσπάθειες θα ρίξουν κάποιο φως στον αντίκτυπο του κόστους της αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας και θα ανοίξουν τον δρόμο για νέους ερευνητικούς τομείς.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Baldwin, J. R. (1997). *Failing concerns: business bankruptcy in Canada*. Minister of Industry, Ottawa.

Baumol, W. J. (1996). 'Entrepreneurship: Productive, unproductive, and destructive'. *Journal of Business venturing*, 11, 3-22.

Birch, D. L. (2000). 'The job generation process'. *Small business: Critical perspectives on business and management*, 2, 431-465.

Birley, S. (1986). 'The role of new firms: Births, deaths and job generation'. *Strategic Management Journal*, 7, 361-376.

Coelho, P. R., & McClure, J. E. (2005). 'Learning from failure'. *American Journal of Business*, 20, 1-1.

Cope, J. (2011). 'Entrepreneurial learning from failure: An interpretative phenomenological analysis'. *Journal of Business venturing*, 26, 604-623.

Damaraju, N. L., Barney, J., & Dess, G. (2010). Stigma and entrepreneurial risk taking. Paper presented at the Summer Conference, Imperial College London Business School, June. de Vries, M. F. K. (1993). 'The dynamics of family controlled firms: The good and the bad news'. *Organizational dynamics*, 21, 59-71. Dixit. (1989). 'Entry and exit decisions under uncertainty'. *Journal of Political Economy*, XCVII, 620-638.

Dixit, & Pindyck. (1994). *Investment under uncertainty*: Princeton university press.

Douglas, E. J., & Shepherd, D. A. (2000). 'Entrepreneurship as a utility maximizing response'. *Journal of Business venturing*, 15, 231-251.

Dunne, T., Roberts, M. J., & Samuelson, L. (1988). 'Patterns of firm entry and exit in US manufacturing industries'. *The RAND journal of Economics*, 495-515.

Harris, S. G., & Sutton, R. I. (1986). 'Functions of parting ceremonies in dying organizations'. *Academy of Management journal*, 29, 5-30.

Knaup, A. E. (2005). 'Survival and longevity in the Business Employment Dynamics data'. *Monthly Lab. Rev.*, 128, 50.

Knight, F. H. (1921). *Uncertainty and profit*. Boston t New York: Houghton Mialin.

- Landier, A. (2005). *Entrepreneurship and the Stigma of Failure*. Working Paper, University of Chicago Graduate School of Business, Chicago, IL.
- Lee, S.-H., Peng, M. W., & Barney, J. B. (2007). 'Bankruptcy law and entrepreneurship development: A real options perspective'. *Academy of management review*, 32, 257-272.
- Lee, S.-H., Yamakawa, Y., Peng, M. W., & Barney, J. B. (2011). 'How do bankruptcy laws affect entrepreneurship development around the world?' *Journal of Business venturing*, 26, 505-520.
- Low, M. B., & MacMillan, I. C. (1988). 'Entrepreneurship: Past research and future challenges'. *Journal of management*, 14, 139-161.
- Mair, J., & Marti, I. (2006). 'Social entrepreneurship research: a source of explanation, prediction, and delight'. *Journal of world business*, 41, 36-44.
- McGrath, R. G. (1999). *Falling forward: Real options reasoning and entrepreneurial failure*. *Academy of management review*, 24, 13-30.
- O'Brien, J. P., Folta, T. B., & Johnson, D. R. (2003). 'A real options perspective on entrepreneurial entry in the face of uncertainty'. *Managerial and decision economics*, 24(8), 515-533.
- Schumpeter, J. A. (1934). *Capitalism, socialism, and democracy*. New York: Harper & Row.
- Shepherd, D. A. (2003). 'Learning from business failure: Propositions of grief recovery for the self-employed'. *Academy of management review*, 28(2), 318-328.
- Shepherd, D. A., & Patzelt, H. (2017). *Trailblazing in Entrepreneurship*. doi:10.1007/978-331948701-4_3
- Shepherd, D. A., Williams, T. A., & Patzelt, H. (2015). 'Thinking about entrepreneurial decision making review and research agenda'. *Journal of management*, 41, 11-46.
- Simmons, S. A., Wiklund, J., & Levie, J. (2014). 'Stigma and business failure: implications for entrepreneurs' career choices'. *Small Business Economics*, 42, 485-505.
- Singh, S., Corner, P., & Pavlovich, K. (2007). 'Coping with entrepreneurial failure'. *Journal of Management & Organization*, 13, 331-344.
- Singh, S., Corner, P. D., & Pavlovich, K. (2015). 'Failed, not finished: A narrative approach to understanding venture failure stigmatization'. *Journal of Business venturing*, 30, 150-166.

Bureau of Labor Statistics. (2016). Entrepreneurship and the U.S. Economy. Reported in Business Employment Dynamics. Retrieved from www.bls.gov/bdm/entrepreneurship/entrepreneurship.htm.

Sutton, R. I., & Callahan, A. L. (1987). 'The stigma of bankruptcy: Spoiled organizational image and its management'. *Academy of Management journal*, 30, 405-436.

Ucbasaran, D., Shepherd, D. A., Lockett, A., & Lyon, S. J. (2013). 'Life after business failure the process and consequences of business failure for entrepreneurs'. *Journal of management*, 39, 163-202.

Vanacker, T., Heughebaert, A., & Manigart, S. (2014). 'Institutional Frameworks,

Venture Capital and the Financing of European New Technology-based Firms'.

Corporate Governance: An International Review, 22, 199-215.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ :

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ: ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗΣ ΚΑΙ ΈΡΕΥΝΑΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Λόγω του υψηλού επιπέδου αβεβαιότητας σχετικά με το αποτέλεσμα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (Knight, 1921), η επιχειρηματική αποτυχία είναι ένα κοινό αποτέλεσμα της επιχειρηματικής διαδικασίας. Όταν οι επιχειρηματίες αποτυγχάνουν, βιώνουν τόσο τις θετικές όσο και τις αρνητικές συνέπειες της επιχειρηματικής αποτυχίας. Η θετική πλευρά της αποτυχίας των επιχειρήσεων είναι ότι οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες μπορούν να χρησιμοποιήσουν την προηγούμενη εμπειρία τους για να οικοδομήσουν μια βάση για τη μελλοντική επιτυχία για τις επόμενες επιχειρήσεις τους. Για παράδειγμα, μια επιχειρηματική αποτυχία μπορεί να είναι μια ευκαιρία μάθησης για την απόκτηση νέων γνώσεων και δεξιοτήτων (Shepherd, 2003· Spreitzer, Sutcliffe, Dutton, Sonenshein, & Grant, 2005) και να προκαλέσουν αποτυχημένους επιχειρηματίες να αναζητήσουν άλλες λύσεις που μπορούν να εφαρμοστούν σε μεταγενέστερες επιχειρήσεις (Petroski, 1985). Σε μακροοικονομικό επίπεδο, οι γνώσεις, οι δεξιότητες και οι νέες λύσεις των επιχειρηματιών που κερδίζονται από τις επιχειρηματικές αποτυχίες τους μπορούν να προωθήσουν τις οικονομίες (Hayek, 1945· Hoetker & Agarwal, 2007).

Ωστόσο, η επιχειρηματική αποτυχία προκαλεί επίσης διάφορες αρνητικές συνέπειες σε αποτυχημένους επιχειρηματίες, όπως το οικονομικό, συναισθηματικό και κοινωνικό κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας (Shepherd & Patzelt, 2017· Ucbasaran, Shepherd, Lockett, & Lyon, 2013). Πρώτον, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες επωμίζονται το οικονομικό κόστος της αποτυχίας με το να είναι υπεύθυνοι για τα προσωπικά χρέη για τη χρηματοδότηση των επιχειρήσεών τους, καθώς και για την απώλεια ή τη μείωση του προσωπικού εισοδήματος (Cope, 2011). Δεύτερον, ένας αποτυχημένος επιχειρηματίας φέρει το συναισθηματικό κόστος της αποτυχίας, όπως η θλίψη, ο θυμός, η ντροπή και άλλα ανεπιθύμητα συναισθήματα (M. Cardon & McGrath, 1999· Singh, Corner, & Pavlovich, 2007). Όταν οι επιχειρηματίες βιώνουν την αποτυχία των επιχειρήσεών τους που είναι σημαντικές για τη ζωή τους, μπορεί να έχουν ένα μεγαλύτερο επίπεδο αρνητικών συναισθημάτων (Shepherd, 2003). Τέλος, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας χάνοντας δυνητικά προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις, και συχνά υπόκεινται σε ποινές από άλλους, συμπεριλαμβανομένων πρώην εργαζομένων, προμηθευτών και άλλων ενδιαφερόμενων μερών (Sutton & Callahan, 1987). Οι τρεις διαφορετικές συνέπειες της αποτυχίας είναι συχνά αλληλένδετες.

Λόγω τόσο των θετικών όσο και των αρνητικών συνεπειών της επιχειρηματικής αποτυχίας, είναι ευρέως αποδεκτό ότι το κόστος της αποτυχίας επηρεάζει σημαντικά τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές (Shepherd & Patzelt, 2017). Προηγουμένως, οι μελετητές έχουν διερευνήσει το ρόλο των θεσμών στην επιχειρηματικότητα, επειδή οι θεσμικοί παράγοντες αλλάζουν το μέγεθος του κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας σε ατομικό επίπεδο (Ucbasaran et al., 2013). Επιπλέον, υπάρχει γενική πεποίθηση ότι η μείωση του κόστους της αποτυχίας μπορεί να παρακινήσει περισσότερες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Έτσι, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής σε όλο τον κόσμο προσπαθούν να δημιουργήσουν ή να αλλάξουν θεσμούς με σκοπό τη μείωση του μεγέθους του κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας. Αν και ένα μεγάλο μέρος της έρευνας έχει εξετάσει τους θεσμικούς παράγοντες που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας των επιχειρήσεων, έχει επικεντρωθεί κυρίως σε νόμους πτώχευσης που καθορίζουν το οικονομικό κόστος της αποτυχίας. Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία των θεσμικών παραγόντων που

επηρεάζουν το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας, τόσο από ακαδημαϊκή όσο και από πρακτική άποψη, η απουσία ενός εγγράφου αναθεώρησης προκαλεί έκπληξη. Επιπλέον, υπάρχει ανάγκη για ένα έγγραφο αναθεώρησης που θα υιοθετεί μια ολιστική άποψη εξετάζοντας τον αντίκτυπο των ιδρυμάτων πιο συστηματικά στην επιχειρηματικότητα - από την αρχή (δηλαδή, στάδιο επιχειρηματικής ένταξης) έως την ανάπτυξη (δηλαδή, στάδιο επιχειρηματικής ανάπτυξης και εξέλιξης) μέχρι το τέλος (δηλαδή, στάδιο επιχειρηματικής εξόδου). Κατά συνέπεια, αυτή η συστηματική ανασκόπηση κάνει έναν απολογισμό των όσων γνωρίζουμε σήμερα για τον θεσμικό αντίκτυπο που επηρεάζει το κόστος της αποτυχίας στις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές, και εντοπίζει μελλοντικά ερευνητικά ζητήματα για να προωθήσει την κατανόησή μας για το ρόλο των θεσμών στην επιχειρηματικότητα.

Σε αυτό το έγγραφο, παρέχω μια εκτενή αναθεώρηση της βιβλιογραφίας με τα ακόλουθα ερωτήματα:

(1) Ποια είναι η κατάσταση ανάπτυξης της τρέχουσας βιβλιογραφίας ζητώντας πώς οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με το κόστος της αποτυχίας επηρεάζουν τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές;

(2) Πώς μπορούμε να προωθήσουμε την κατανόησή μας για τον αντίκτυπο των θεσμικών παραγόντων στη βιβλιογραφία επιχειρηματικής αποτυχίας;

Αυτή η συστηματική ανασκόπηση αναπτύσσει ένα μοναδικό αναλυτικό πλαίσιο που καλύπτει και τα τρία είδη δαπανών αποτυχίας εξετάζοντας τα τρία στάδια της επιχειρηματικής διαδικασίας από την αρχή μέχρι το τέλος (δηλαδή, επιχειρηματική είσοδος, ανάπτυξη και στάδιο εξόδου). Ταυτόχρονα, η ανασκόπηση αυτή κατηγοριοποιεί επαγωγικά τις μελέτες που έχουν προσδιοριστεί στο αναλυτικό της πλαίσιο. Η επόμενη ενότητα εξηγεί τη μέθοδο και το αναλυτικό πλαίσιο που χρησιμοποίησε αυτή η αναθεώρηση. Στη συνέχεια, η επισκόπηση συνοψίζει τις προηγούμενες μελέτες που έχουν διερευνήσει το ρόλο των ιδρυμάτων που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας στην επιχειρηματική διαδικασία. Αυτή η αναθεώρηση θα βοηθήσει τους ερευνητές και τους επαγγελματίες να προσδιορίσουν τα προηγούμενα ευρήματα σχετικά με αυτό το θέμα. Αυτή η αναθεώρηση τελειώνει προτείνοντας μελλοντικές ερευνητικές ερωτήσεις για να προωθήσουμε την κατανόησή μας για το ρόλο των ιδρυμάτων που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία.

2. ΜΕΘΟΔΟΣ

Κατά την ανάπτυξη αυτής της εκτεταμένης επανεξέτασης, ακολούθησα τη συστηματική διαδικασία ανασκόπησης της βιβλιογραφίας που περιεγράφηκε από τους Tranfield, Denyer και Smart (2003). Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί η προκατάληψη και να καταστεί δυνατή η μελλοντική αναπαραγωγή, αυτή η

συστηματική ανασκόπηση δίνει έμφαση (1) στις κατάλληλες λέξεις-κλειδιά, (2) στην κάλυψη όλων των σχετικών πηγών και (3) στα σαφή κριτήρια ένταξης και αποκλεισμού.

Ως πρώτο βήμα, θα διευκρινιστεί ο ορισμός της επιχειρηματικής αποτυχίας που χρησιμοποιείται σε αυτή τη μελέτη, έτσι ώστε οι λέξεις-κλειδιά θα μπορούσαν εύκολα να προσδιοριστούν για την αναζήτηση βιβλιογραφίας. Είναι σημαντικό να έχουμε έναν σαφή ορισμό, επειδή η επιχειρηματική αποτυχία έχει εννοιολογηθεί με διάφορους τρόπους. Ειδικότερα, η ευρεία προοπτική θεωρεί την επιχειρηματική αποτυχία ως την ασυνέχεια της ιδιοκτησίας, ανεξάρτητα από τον λόγο εξόδου. Η ευρεία προοπτική περιλαμβάνει τόσο την ασυνέχεια της επιχείρησης λόγω οικονομικές επιδόσεις και την πώληση της επιχείρησης, είτε πρόκειται για συνταξιοδότηση είτε για κέρδος· λαμβάνοντας ως εκ τούτου, ότι η στενή προοπτική θεωρεί την επιχειρηματική αποτυχία ως ασυνέχεια μιας επιχείρησης λόγω πτώχευσης ή αφερεγγυότητας (Singh et al., 2007· Ucbasaran et al., 2013). Η μελέτη αυτή χρησιμοποιεί το στενό ορισμό της επιχειρηματικής αποτυχίας που αντιμετωπίζει μόνο την ασυνέχεια της επιχείρησης λόγω πτώχευσης ή αφερεγγυότητας, δεδομένου ότι ο ευρύς ορισμός της επιχειρηματικής αποτυχίας περιλαμβάνει την έξοδο των επιχειρήσεων με επιτυχία (Wennberg, Wiklund, DeTienne, & Cardon, 2010), όπου οι επιχειρηματίες συχνά φέρουν χαμηλότερο κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας. Για το λόγο αυτό, αυτή η μελέτη χρησιμοποιεί τις ακόλουθες λέξεις-κλειδιά αναζήτησης για επιχειρηματική αποτυχία, όπως "αποτυχία", "κλείσιμο", "πτώχευση", "αφερεγγυότητα", "εκκαθάριση" και "θάνατος" στον τίτλο, την περίληψη και τις λέξεις-κλειδιά για κάθε άρθρο. Μετά το παράδειγμα του Ucbasaran et al.'s (2013), αυτή η μελέτη δεν περιλαμβάνει τον όρο αναζήτησης "exit" επειδή αυτή η μελέτη χρησιμοποιεί τον στενό ορισμό της επιχειρηματικής αποτυχίας. Ταυτόχρονα, συμπεριλαμβάνω ορισμένες λέξεις-κλειδιά για να περιορίσω το πεδίο της αναζήτησης ώστε να περιλαμβάνει μόνο άρθρα που αφορούν την επιχειρηματικότητα, όπως "επιχειρηματίας*" που εκπροσωπεί επιχειρηματίες, επιχειρηματικότητα και "εγχείρημα*" για λογαριασμό των επιχειρήσεων και εγχειρήματα. Ως εκ τούτου, αυτή η συστηματική ανασκόπηση οδηγεί σε 12 συνδυασμούς των λέξεων-κλειδιών αναζήτησης από την επιχειρηματικότητα και την επιχειρηματική αποτυχία.

Ως δεύτερο βήμα, είναι σημαντικό να καλυφθούν όλα τα σχετικά άρθρα για τη συστηματική βιβλιογραφία. Κατά συνέπεια, έγραξα για μελέτες που σχετίζονται με αυτό το θέμα στις κορυφαίες ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων για την Διοίκηση/

Επιχειρηματικότητα, όπως ABI Inform, Business Source Elite, Web of Science, και Science Direct. Αυτές οι τέσσερις βάσεις δεδομένων περιλαμβάνουν ολοκληρωμένες συλλογές γονικών και εξειδικευμένων περιοδικών που δημοσιεύουν συχνότερα μελέτες επιχειρηματικότητας, καθώς και πρακτικές συνεδρίων όπου είναι πιθανό να εμφανιστούν εργασίες που έχουν αξιολογηθεί από ομότιμους για το θέμα αυτό. Ειδικότερα, οι βάσεις αυτές καλύπτουν τα σημαντικά περιοδικά της επιχειρηματικότητας για την επίδραση των θεσμών που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία σε επιχειρηματικά πλαίσια (π.χ. Ακαδημία Διοικητικής Εφημερίδας, Ακαδημία Διοικητικής Ανασκόπησης, Επιστήμη Οργανισμού, Διοικητική Επιστήμη Τριμηνιαία, Διοικητική Επιστήμη, Εφημερίδα Στρατηγικής Διαχείρισης, Εφημερίδα Διοίκησης, Εφημερίδα Διεθνών Μελετών Διαχείρισης, Εφημερίδα Στρατηγικής Επιχειρηματικότητας, Θεωρία Επιχειρηματικότητας & Πρακτική, Εφημερίδα Επιχειρηματικών Εγχειρημάτων, Οικονομικά Μικρών Επιχειρήσεων και Εφημερίδα της Διαχείρισης Μικρών Επιχειρήσεων) και τα πρακτικά του συνεδρίου από μεγάλα συνέδρια επιχειρηματικότητας (π.χ., Ακαδημία Διοίκησης Ετήσια Πρακτικά Συνάντησης και Babson College Επιχειρηματικότητα Ερευνητικά Πρακτικά Συνεδρίου). Επιπλέον, η αναθεώρηση αυτή δεν περιορίσε το χρόνο δημοσίευσης, διότι η εν λόγω αναθεώρηση έχει σχετικά περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του θέματος, αλλά θέλει να καλύψει ένα ευρύ φάσμα. Η μελέτη αυτή ικανοποιεί την προϋπόθεση μιας συστηματικής βιβλιογραφικής ανασκόπησης σχετικά με την κάλυψη όλων των σχετικών πηγών, εξετάζοντας ένα ευρύ φάσμα βάσεων δεδομένων που καλύπτουν τα περιοδικά που σχετίζονται με τη διαχείριση/επιχειρηματικότητα και τις διαδικασίες συνεδρίων χωρίς να περιορίζεται η περίοδος δημοσίευσης. Τα δύο πρώτα βήματα οδήγησαν σε 781 άρθρα.

Ως τρίτο βήμα, ανέπτυξα ένα σύνολο κριτηρίων ελέγχου για να αποφασίσω ποια άρθρα θα πρέπει να συμπεριληφθούν σε αυτήν την αναθεώρηση. Τα προσδιορισμένα άρθρα αποκλείστηκαν εάν ένα άρθρο πληρούσε τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: (1) ένα άρθρο επικεντρώνεται αποκλειστικά στις διαφορές των ατόμων για να εξετάσει τον αντίκτυπο του κόστους της αποτυχίας και όχι τις διαφορές των θεσμικών παραγόντων (π.χ. ο ρόλος του ανθρώπινου κεφαλαίου στη μάθηση από την αποτυχία). (2) οι λέξεις-κλειδιά αναζήτησης δεν συζητούνται επαρκώς (οι λέξεις-κλειδιά αναφέρθηκαν μόνο εν παρόδω). (3) η εστίαση είναι στις αιτίες της επιχειρηματικής αποτυχίας και δεν λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις του κόστους της αποτυχίας (π.χ. πρόβλεψη της πιθανότητας επιχειρηματικής βλάβης). (4)

η αποτυχία αφορά την αποτυχία του έργου στον υφιστάμενο οργανισμό και όχι την επιχειρηματική αποτυχία. (5) το άρθρο δεν είναι γραμμένο στα αγγλικά ή μόνο το αφηρημένο είναι διαθέσιμο. Μετά την εφαρμογή του παραπάνω βήματος ελέγχου, 719 άρθρα εξαιρέθηκαν. Συνολικά, αυτή η εκτενής ανασκόπηση επιλέγει 62 άρθρα για το τελικό δείγμα αυτής της συνολικής ανασκόπησης. . Οι 62 μελέτες έπρεπε να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια που πρέπει να συμπεριληφθούν στην αναθεώρησή μας: προσφέρουν περίπου 20 πληροφορίες σχετικά με την επίδραση των ιδρυμάτων που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία σε επιχειρηματικά πλαίσια (συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών αποφάσεων και συμπεριφορών).

3. ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗΣ

Η παρούσα βιβλιογραφική ανασκόπηση αναπτύσσει ένα αναλυτικό πλαίσιο για την ολοκληρωμένη και συστηματική κατανόηση του αντίκτυπου των θεσμών που σχετίζονται με το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας στην επιχειρηματικότητα. Το αναλυτικό πλαίσιο εξετάζει το ρόλο των θεσμών στην επιχειρηματική διαδικασία, ενώ ομαδοποιούν τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές σε τρία στάδια: επιχειρηματική είσοδο, ανάπτυξη και εξέλιξη και έξοδο. Η αναθεώρηση αυτή κατασκευάζει το στάδιο της επιχειρηματικής εισόδου ως αποτέλεσμα του Shane και Venkataraman's (2000) μοντέλο της επιχειρηματικότητας που αποτελείται από την ανακάλυψη ευκαιρίας, την αξιολόγηση, και την εκμετάλλευση. Για την πλήρη κάλυψη του πλήρους κύκλου επιχειρηματικότητας, η κριτική αυτή προσθέτει τα στάδια ανάπτυξης και εξόδου της επιχειρηματικότητας. Ενώ μπορεί να υποστηριχθεί ότι τόσο η ανάπτυξη όσο και η έξοδος αποτελούν μέρος της εκμετάλλευσης ευκαιριών, τα ζητήματα που σχετίζονται με αυτά τα στάδια είναι διαφορετικά από εκείνα που είναι τυπικά της πρώιμης εκμετάλλευσης ευκαιριών, όπως η αρχική απόκτηση πόρων. Τα 62 άρθρα που προσδιορίστηκαν μέσω της συστηματικής ανασκόπησης κατηγοριοποιήθηκαν επαγωγικά στο αναλυτικό πλαίσιο. Κατηγοριοποιώντας τις προηγούμενες μελέτες, είμαι σε θέση να αξιολογήσω διεξοδικά και συστηματικά την κατάσταση της έρευνας. Το αναλυτικό πλαίσιο του παρόντος εγγράφου επανεξετάσης παρουσιάζεται στο σχήμα II-1.

Τα 62 άρθρα που έχουν εντοπιστεί κωδικοποιήθηκαν σε μια σειρά κρίσιμων ζητημάτων. Ειδικότερα, κωδικοποίησα κάθε έγγραφο για τον τομέα που καλύπτει ένα

άρθρο (π.χ. επιχειρηματική είσοδος ανάπτυξη & εξέλιξη, και έξοδος), το είδος του κόστους της επιχειρηματικής αποτυχίας που συζητήθηκε (δηλαδή, το οικονομικό, συναισθηματικό και κοινωνικό κόστος της αποτυχίας), το θεσμό που σχετίζεται με την επιχειρηματική αποτυχία (δηλαδή, οι νόμοι περί πτώχευσης, το στίγμα της αποτυχίας, και άλλους θεσμούς), το είδος της μελέτης που διεξήχθη (εννοιολογική, ή εμπειρική μελέτη με την υποομάδα της ποιοτικής και ποσοτικής μελέτης), η θεωρία ή η βιβλιογραφία που χρησιμοποιεί ένα άρθρο, και το εμπειρικό περιβάλλον (δηλαδή, ερευνητική μέθοδος, ρύθμιση έρευνας, μέγεθος δείγματος).

Ενώ τα περισσότερα άρθρα επικεντρώνονται αποκλειστικά σε ένα μόνο επιχειρηματικό στάδιο, ορισμένα καλύπτουν περισσότερα από ένα στάδια και έτσι συμβάλλουν στη βιβλιογραφία διαφόρων σταδίων. Για παράδειγμα, εάν μια μελέτη εξετάζει τον αντίκτυπο του πτωχευτικού δικαίου στις αποφάσεις επιχειρηματικής εισόδου για επίδοξους επιχειρηματίες και αποφάσεις επανεισόδου για αποτυχημένους επιχειρηματίες, τότε η μελέτη ταξινομείται τόσο στην επιχειρηματική είσοδο όσο και στο στάδιο εξόδου. Μεταξύ του τελικού δείγματος 62 άρθρων σε αυτήν την αναθεώρηση, 30 εργασίες (46.8%) κατατάσσονται στο στάδιο της επιχειρηματικής συμμετοχής, 4 εργασίες (6,3%) στάδιο ανάπτυξης και ανάπτυξης, και 28 μελέτες (43,8%) στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου. Κατά την εξέταση του είδους του κόστους της αποτυχίας που υπάρχει στα άρθρα, 37 άρθρα (59,6%) το οικονομικό κόστος της αποτυχίας, 18 μελέτες (29%) για το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας, και μόνο ένα άρθρο (7,8%) ασχολήθηκε με το συναισθηματικό κόστος της αποτυχίας. Επίσης, η μελέτη αυτή εντόπισε 6 άρθρα που αφορούν το γενικό κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί η σχετική έλλειψη μελετών που εξετάζουν τον αντίκτυπο των ιδρυμάτων στο στάδιο της επιχειρηματικής ανάπτυξης και ανάπτυξης, καθώς και στο συναισθηματικό και κοινωνικό κόστος της αποτυχίας. Έτσι, αυτή η αρχική ανάλυση επισημαίνει ότι ορισμένες πτυχές που αφορούν τις θεσμικές δυνάμεις στην επιχειρηματικότητα είναι λιγότερο δημοφιλείς και ενδεχομένως υπομελετημένες.

----- ΠΙΝΑΚΕΣ Π-1, Π-2, Π-3-----

ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π

Σχήμα Π-1: Εννοιολογικό πλαίσιο για επανεξέταση

Πίνακας II-1: Ιδρύματα που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας στο στάδιο εισόδου της επιχειρηματικής δραστηριότητας

Συντάκτες & Έτος	Θεσμικό όργανο	Τύπος κόστους	Θεωρία / Λογοτεχνία	Μέθοδος	Βασικά ευρήματα
Armour and Cumming (2008)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, αυτοαπασχόληση για 15 χώρες άνω των 16 ετών (1990-2005)	Οι φιλικοί προς τον επιχειρηματία νόμοι περί πτώχευσης έχουν θετική επίδραση στην αυτοαπασχόληση
Banerji and Van Long (2007)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Νόμοι περί ηθικού κινδύνου και πτώχευσης	Ποσοτικό, μαθηματικό μοντέλο	Τονίζει ότι οι νόμοι περί πτώχευσης έχουν τις συνέπειες επιλογής για την επιχειρηματική είσοδο, όπου δεν επηρεάζουν τους πλούσιους και τους φτωχούς, αλλά μόνο εκείνους με ενδιάμεσο πλούτο.
Begley and Tan (2001)	Η κουλτούρα της ντροπής	Το συναισθηματικό κόστος	Θεωρία προσώπου	Ποιοτική, 6 ασιατικές χώρες και 4 αγγλοσαξονικές κληρονομίες	Ο πολιτιστικός παράγοντας της ντροπής για την επιχειρηματική αποτυχία μειώνει το ατομικό ενδιαφέρον για την επιχειρηματικότητα.
Bosma and Schutjens (2011)	Η κουλτούρα του φόβου της αποτυχίας	Το οικονομικό/ συναισθηματικό/ κοινωνικό κόστος	Θεσμική θεωρία	Ποσοτικά δεδομένα GEM για 127 περιφέρειες σε 17 ευρωπαϊκές χώρες.	Ο φόβος της αποτυχίας ως θεσμικός παράγοντας αποδίδεται στις διακυμάνσεις της επιχειρηματικής νοοτροπίας και δραστηριότητας των

					περιφερειών
Dehghanpour Farashah (2015)	Η κουλτούρα του φόβου της αποτυχίας	Το οικονομικό/ συναισθηματικό/ κοινωνικό κόστος	Θεωρία κοινωνικής γνωστικής σταδιοδρομίας	Ποσοτικά, GEM Δεδομένα με 183.049 άτομα από 54 χώρες.	Ο φόβος της αποτυχίας αποτελεί σημαντική πηγή για την επιχειρηματικότητα, καθοδηγώντας τη θετική σχέση με την επιχειρηματική πρόθεση.
Di Martino (2005)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό/ κοινωνικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτικά, ιστορικά στοιχεία στην Ιταλία και την Αγγλία	Οι λιγότερο αυστηροί πτώχευτικοί νόμοι και η ανοχή σε περίπτωση επιχειρηματικής αποτυχίας προωθούν τη γενική επιχειρηματικότητα και μειώνουν το είδος επιχειρηματικότητας που αναζητά ενοίκια.
Fan and White (2003)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Νομοθεσία για την αποφυγή κινδύνων και την πτώχευση	Ποσοτική, 98.000 δείγματα μεγέθους μεταξύ 1993 και 1998 στις ΗΠΑ	Τα υψηλότερα επίπεδα απαλλαγής από την πτώχευση ωφελούν τους πιθανούς επιχειρηματίες που κινδυνεύουν, παρέχοντας μερική ασφάλιση περιουσιακών στοιχείων και αυξάνοντας την πιθανότητα απόκτησης αύξησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Fossen (2014)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτικό πείραμα Quasi στη Γερμανία, 1999 με αντιπροσωπευτικά στοιχεία για τα νοικοκυριά	Το ασφαλιστικό αποτέλεσμα μιας πιο επεικούς νομοθεσίας περί προσωπικής πτώχευσης υπερβαίνει το αποτέλεσμα των τόκων· ενθαρρύνει τα λιγότερο εύπορα άτομα να συμμετάσχουν στην επιχειρηματικότητα.
Francis κ.α. (2009)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτική ομάδα και των 50 κρατών από το 1990 έως το 1999 στις ΗΠΑ.	Η σχέση μεταξύ του ρυθμού αύξησης των νέων επιχειρηματικών σχηματισμών και του επιπέδου απαλλαγών από τους νόμους περί πτωχεύσεως είναι τρέχουσα. Το αποτέλεσμα αυτό δείχνει ότι οι απαλλαγές από την πτώχευση τείνουν να επηρεάζουν τόσο τη ζήτηση όσο και την προσφορά εξωτερικής χρηματοδότησης σε δυνητικούς επιχειρηματίες.
Fuerlinger (2015)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Δ/Υ	Ποιοτική, μετα-ανάλυση και συνέντευξη	Τονίζει την ανάγκη πολιτικών που επηρεάζουν τις κοινωνικές αξίες και τη στάση απέναντι στην επιχειρηματικότητα,

					προκειμένου να μειωθεί το στίγμα της αποτυχίας για την ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας.
Garnett and Wall (2006)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτικά δεδομένα ομάδας σε επίπεδο κράτους στις ΗΠΑ	Η εξαίρεση από την αρχή της κατοικίας ως μέρος της νομοθεσίας περί πτωχεύσεων συνδέεται θετικά με το ποσοστό επιχειρηματικότητας.
Gerosa and Tirapani (2013)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Πολιτιστική θεωρία	Εννοιολογική	Το στίγμα της αποτυχίας αποτελεί σημαντικό στοιχείο για τον καθορισμό των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταξύ της νεότερης γενιάς στην Ευρώπη.
Hahn (2006)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Εννοιολογική	Λαμβάνοντας υπόψη την αύξηση της χρήσης των νόμων περί περιορισμένης ευθύνης και πτώχευσης, οι πιστωτές ζητούν από τους επιχειρηματίες να παρέχουν προσωπική εγγύηση. Αυτό εμποδίζει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Jia (2015)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, ΗΠΑ, Καναδάς, ΗΒ, Γερμανία και Γαλλία	Οι αυστηρές κυρώσεις σε περίπτωση πτώχευσης αποτρέπουν τα νοικοκυριά να εισέλθουν στην επιχειρηματικότητα με μικρότερη ικανότητα, αλλά έχει αμελητέα επίδραση στην υψηλότερη ικανότητα όσον αφορά τις αποφάσεις για επαγγελματικές επιλογές. Οι πτώχευτικοί νόμοι έχουν το αποτέλεσμα της ασφάλισης και όχι το αποτέλεσμα των τόκων στα νοικοκυριά χαμηλότερης ικανότητας.
Kaufmann κ.α. (2007)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, έρευνα με 90 ιδιοκτήτες μικρών επιχειρήσεων	Οι νόμοι περί πτώχευσης δεν έχουν καμία επίπτωση στην επιχειρηματική είσοδο, διότι οι επιχειρηματίες δεν γνωρίζουν την ύπαρξη των νόμων περί πτώχευσης όταν αποφασίζουν αν θα ξεκινήσουν μια νέα επιχείρηση.

Kirkwood (2007)	Σύνδρομο ψηλής παπαρούνας	Το κοινωνικό κόστος	Λογοτεχνία της ψηλής παπαρούνας	Ποιοτική, συνέντευξη σε 40επιχειρηματίες στη Νέα Ζηλανδία	Το Σύνδρομο Ψηλής Παπαρούνας αποθαρρύνει τους ανθρώπους από το να ξεκινήσουν μια επιχείρηση. Επιπλέον, αυτό αποθαρρύνει επίσης τους σειριακούς επιχειρηματίες να ιδρύσουν άλλη επιχείρηση.
Lee & Yamakawa (2012)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτώχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, 28 χώρες για 15 χρόνια	Οι νόμοι περί πτωχεύσεως φιλικοί προς τον επιχειρηματία παρέχουν στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα αντικίνητρα για την είσπραξη των επενδύσεών τους. Έτσι, τα ιδρύματα χρεώνουν υψηλότερο επιτόκιο στους επιχειρηματίες. Οι νόμοι περί πτώχευσης μειώνουν το ποσοστό της νέας εταιρείας.

Lee κ.α. (2007)	Πτώχευτικοί νόμοι / Στίγμα αποτυχίας	Το οικονομικό κόστος	Θεωρία πραγματικών επιλογών	Εννοιολογική	Η φιλική προς τον επιχειρηματία πτωχευτική νομοθεσία μπορεί να ενθαρρύνει την πιο ενεργό
-----------------	--------------------------------------	----------------------	-----------------------------	--------------	--

					και δραστήρια ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας. Ο θετικός αντίκτυπος της νομοθεσίας περί πτωχεύσεων στην είσοδο επιχειρήσεων θα ήταν μικρότερος σε μια κοινωνία με το υψηλότερο στίγμα αποτυχίας.
Lee κ.α. (2011)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Θεωρία πραγματικών επιλογών	Ποσοτική, 29 χώρες για 19 χρόνια	Η μελέτη αυτή διαπιστώνει ότι η νομοθεσία περί πτωχεύσεως φιλική προς τον επιχειρηματία αυξάνει το ποσοστό εισόδου νέων επιχειρήσεων
Lee κ.α. (2013)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Θεωρία πραγματικών επιλογών	Εννοιολογική	Οι φιλικές προς τους επιχειρηματίες πτωχευτικές νομοθεσίες, οι οποίες διευκολύνουν τη διαδικασία εξόδου για τις πτωχευμένες επιχειρήσεις, μπορούν να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας περιορίζοντας τον αρνητικό κίνδυνο για τους επιχειρηματίες.
Litan κ.α. (2006)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Εννοιολογική	Οι φιλικόι προς τον επιχειρηματία νόμοι πτώχευσης μπορούν να ενισχύσουν το επίπεδο επιχειρηματικότητας.
Mankart	Πτωχευτικοί	Το οικονομικό	Πτωχευτικοί	Ποσοτική,	Ένας επεικής

and Rodano (2015)	νόμοι	κόστος	νόμοι	Οικονομία μικρών επιχειρήσεων, έρευνα για τη χρηματοδότηση των καταναλωτών, PSID στις ΗΠΑ	πτωχευτικός νόμος επιδεινώνει τις πιστωτικές συνθήκες για τους φτωχούς επιχειρηματίες. Με άλλα λόγια, εάν δεν υπάρχει εξασφαλισμένη πίστωση, τα φτωχά άτομα αποθαρρύνονται από το να γίνουν επιχειρηματίες.
Morris κ.α. (2015)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Εννοιολογική	Οι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι οι πολιτικές που σχετίζονταν με τους νόμους πτώχευσης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη φύση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων όπως η επιβίωση, ο τρόπος ζωής, η διαχειριζόμενη ανάπτυξη και η επιχειρηματικότητα υψηλού τύπου ανάπτυξης. Οι νόμοι περί πτωχεύσεων πρέπει να επικεντρωθούν στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας υψηλής ανάπτυξης.
Noguera κ.α. (2013)	Κουλτούρα του φόβου της αποτυχίας	Το οικονομικό/ συναισθηματικό/ κοινωνικό κόστος	Θεσμική οικονομία	Ποσοτικά δεδομένα, GEM για 4.000 άτομα στην Καταλονία για τα έτη 2009 και 2010.	Η μελέτη αυτή τονίζει ότι ο "φόβος της αποτυχίας", ένας κοινωνικο-πολιτιστικός παράγοντας, εμποδίζει την πιθανότητα να γίνουν οι γυναίκες επιχειρηματίες.

Paik (2013)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, ΗΠΑ μικρές επιχειρήσεις μεταξύ 2002 και 2008	Ο νόμος του 2005 για τη μεταρρύθμιση της πτωχεύσεως δίνει τη δυνατότητα σε ιδιώτες να επιλέξουν εταιρεία περιορισμένης ευθύνης.
Peng κ.α. (2010)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Θεσμική θεωρία	Ποσοτική, 25 χώρες	Η μελέτη αυτή διερευνά τους νόμους περί πτώχευσης σε διάφορες χώρες με έξι διαστάσεις και διαπιστώνει ότι οι νόμοι περί πτωχεύσεως φιλικό προς τον επιχειρηματία έχουν θετική επίδραση στην είσοδο της γενικής επιχειρηματικότητας.
Primo and Green (2011)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτικά στοιχεία για την επιχειρηματικότητα από το 1980 έως το 1996 στις ΗΠΑ	Η φιλική προς τον επιχειρηματία νομοθεσία περί πτωχεύσεων αυξάνει τα επίπεδα αυτοαπασχόλησης, αλλά συνδέεται περισσότερο με χαμηλότερα επίπεδα καινοτόμου επιχειρηματικότητας.
Rohlin and Ross (2016)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτικά δεδομένα, Panel σε τοπικό επίπεδο, σε απόσταση 10 μιλίων από τα κρατικά σύνορα στις ΗΠΑ	Η αύξηση της απαλλαγής από την κατ' οίκον φορολογία προσελκύει νέες επιχειρήσεις. Επιπλέον, έχει επίσης θετικό αντίκτυπο στις υπάρχουσες επιχειρήσεις, γεγονός που υποδηλώνει ότι η προστασία των περιουσιακών στοιχείων

					μέσω της απαλλαγής από την κατοικία ενθαρρύνει τους επιχειρηματίες να διατρέχουν περισσότερους κινδύνους.
Urbano and Alvarez (2014)	Κουλτούρα του φόβου της αποτυχίας	Το οικονομικό/συναισθηματικό/κοινωνικό κόστος	Θεσμική θεωρία	Ποσοτικά, δεδομένα GEM 36.525 άτομα σε 30 χώρες.	Η πολιτιστική-γνωστική διάσταση, ο φόβος της επιχειρηματικής αποτυχίας, συνδέεται θετικά με την πιθανότητα να γίνει επιχειρηματίας.
Vaillant and Lafuente (2007)	Στίγμα της αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Θεσμική θεωρία	Ποσοτικά, 4.877 άτομα στην Ισπανία από τα στοιχεία GEM του 2003	Η πεποίθηση ότι υπάρχει κοινωνικό στίγμα για την επιχειρηματική αποτυχία αποτελεί σημαντικό περιορισμό για την επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ισπανία, αν και αυτό το αποτέλεσμα δεν δείχνει καμία σημαντικά διαφοροποιημένη επίπτωση στις αγροτικές περιοχές.

Πίνακας Π-2: Ιδρύματα που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας στο στάδιο της επιχειρηματικής ανάπτυξης

Συντάκτες & Έτος	Θεσμικό όργανο	Τύπος κόστους	Θεωρία / Λογοτεχνία	Μέθοδος	Βασικά ευρήματα
Hasan and Wang (2008)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Θεωρία οργανισμού	Ποσοτική, 2.753 εταιρείες με υποστήριξη επιχειρηματικού κινδύνου στις ΗΠΑ.	Η μελέτη αυτή διερευνά τον αντίκτυπο της πτωχευτικής νομοθεσίας στην πλευρά της προσφοράς των επενδύσεων σε επιχειρηματικά κεφάλαια. Το ποσό της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που λαμβάνεται μειώνεται όταν αυξάνεται το επίπεδο απαλλαγής από την πτώχευση. Επίσης, ο αριθμός των κύκλων χρηματοδότησης και ο αριθμός των εμπλεκόμενων VC συνδέονται αρνητικά με τις απαλλαγές πτώχευσης.
Rohlin and Ross (2016)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτικά δεδομένα, Panel σε τοπικό επίπεδο, σε απόσταση 10 μιλίων από τα κρατικά σύνορα στις ΗΠΑ.	Η εξαίρεση από την αρχή έχει θετικό αντίκτυπο στις υπάρχουσες επιχειρήσεις, υποδηλώνοντας ότι η προστασία των περιουσιακών στοιχείων μέσω της απαλλαγής από την αρχή ενθαρρύνει τους επιχειρηματίες να αναλάβουν μεγαλύτερο κίνδυνο.

Van Auken κ.α. (2009)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Οικονομική θεωρία	Ποιοτική, έρευνα με 90 μικρές επιχειρήσεις στην Αϊόβα, ΗΠΑ.	Οι επιχειρηματικές συμπεριφορές (δηλαδή, η απόκτηση κεφαλαίου) δεν συνδέονται με την εξοικείωση του ιδιοκτήτη με τους κανονισμούς πτώχευσης.
Vanacker κ.α. (2014)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, 6.813 νέες τεχνολογικές εταιρείες από έξι ευρωπαϊκές χώρες.	Οι φιλικό προς τον επιχειρηματία νόμοι περί πτωχεύσεως αυξάνουν την πιθανότητα αύξησης της χρηματοδότησης του χρέους και περιορίζουν το ποσό της χρηματοδότησης του χρέους. Ωστόσο, η βελτίωση των δικαιωμάτων προστασίας των μετόχων αυξάνει την πιθανότητα άντλησης εξωτερικής χρηματοδότησης μετοχικού κεφαλαίου και επιτρέπει στις επιχειρήσεις να αντλήσουν μεγαλύτερα ποσά χρηματοδότησης μετοχικού κεφαλαίου.

Πίνακας Π-3: Ιδρύματα που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου

Συντάκτες & Έτος	Θεσμικό όργανο	Τύπος κόστους	Θεωρία / Λογοτεχνία	Μέθοδος	Βασικά ευρήματα
Balrd and Morrison (2005)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, το δόγμα ενός πτωχευτικού δικαστηρίου στο Ιλινόις το 1998.	Οι πτωχευτικοί νόμοι προκαλούν την εμπλοκή των αποτυχημένων επιχειρηματιών, οι οποίοι παραμένουν στην αποτυχημένη επιχείρηση για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα αντί να βρουν νέες επιχειρήσεις.
Bernhardt and Nosal (2004)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Εννοιολογική	Τα πτωχευτικά δικαστήρια που είναι επιρρεπή σε σφάλματα μπορεί να αποθαρρύνουν τους καλούς επιχειρηματίες να αναλάβουν δράσεις που μειώνουν την συνολική αξία της επιχείρησης αυξάνοντας το κόστος της πτώχευσης. Επίσης, μπορεί να ενθαρρύνει τους κακούς επιχειρηματίες να κηρύξουν πτώχευση.

Bouckaert	Πτωχευτικοί νόμοι/ Στίγμα αποτυχίας	Το οικονομικό/ κοινωνικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι/ Στίγμα αποτυχίας	Ποσοτικοί, 2333 ερωτηθέντες της έρευνας στο φλαμανδικό πληθυσμό	Αυτή η μελέτη εξετάζει την άποψη της κοινής γνώμης για τους επιχειρηματίες που έχουν πτωχεύσει ως πηγή του στίγματος και διαπιστώνει ότι το κοινό προβαίνει σε εσφαλμένη εκτίμηση του ποσοστού των δόλιων πτωχεύσεων.
Campos κ.α. (2003)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτικά στοιχεία της ειδικής ομάδας 1.313 ισπανικών επιχειρήσεων από το 1990 έως το 1994.	Η μελέτη αυτή διερευνά τη σχέση μεταξύ της νομικής μορφής που υιοθετήθηκε από μια επιχείρηση και της πιθανότητας πτώχευσης. Δείχνει ότι οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης είναι πιο πιθανό να πτωχεύσουν από τις εταιρείες απεριόριστης ευθύνης
Cardon κ.α. (2011)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Θεωρία δημιουργίας αισθημάτων/ απόδοσης	Ποσοτικοί, 389 λογαριασμοί αποτυχίας στις μεγάλες εφημερίδες	Η πολιτιστική λογική λόγω των αποδόσεων για την αποτυχία των επιχειρήσεων κατασκευάζεται

				των ΗΠΑ από το 1999 έως το 2001	από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Επιπλέον, επηρεάζει τον αριθμό των αιτήσεων πτώχευσης σε περιφερειακό επίπεδο.
Di Martino (2012)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι/ Πολιτιστική θεωρία	Ποσοτική, η περίοδος 1893-1935 με βάση τις πληροφορίες που παρείχε το Λονδίνο για τις ακροάσεις σχετικά με την απαλλαγή	Παρά το γεγονός ότι τα επίσημα χαρακτηριστικά του νόμου έχουν σταδιακά γίνει πιο τεχνικής φύσης, τα κοινωνικά πρότυπα και οι πολιτιστικές συμπεριφορές προς την ηθική, την τάξη και σε μικρότερο βαθμό το φύλο διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στις αποφάσεις των δικαστών για πτώχευση.
Efrat (2006)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Στίγμα αποτυχίας	Εννοιολογικές, Εφημερίδες στην New York Times τα τελευταία 140 χρόνια	Η μελέτη αυτή εξετάζει τις πηγές του στίγματος της πτώχευσης στις ΗΠΑ. Το στίγμα της αποτυχίας μειώθηκε λόγω της πολιτιστικής επανάστασης στα

					κράτη όπου η οικονομική αποτυχία θεωρήθηκε περισσότερο αποτέλεσμα εξωτερικών παραγόντων παρά εσωτερικών παραγόντων. Την ίδια στιγμή, το στίγμα μειώθηκε λόγω ανεπίσημων εξωτερικών κυρώσεων έγινε πιο αναποτελεσματικό.
Efrat (2008)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, 1.500 Έρευνα ολοκληρώθηκε από αναφέροντες σε πτωχεύσεις στην Καλιφόρνια.	Οι μετανάστες είναι λιγότερο πιθανό να κηρύξουν πτώχευση, επειδή έχουν λιγότερη πρόσβαση σε χρηματοδότηση, μεγαλύτερη απροθυμία να αναλάβουν χρέη, έλλειψη εξοικείωσης με τους νόμους περί πτωχεύσεων και περιορισμένη πρόσβαση σε συμβούλους. Οι μετανάστες επιχειρηματίες τείνουν να

					αντιμετωπίσουν οι ίδιοι την οικονομική δυσχέρεια.
Ejrnæs and Hochguertel (2013)	Πτώχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Ασφάλιση ανεργίας	Ποσοτική, Πάνω από μισό εκατομμύριο άτομα δανικού πληθυσμού	Η ασφάλιση ανεργίας έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο στους αποτυχημένους επιχειρηματίες και όχι στους νόμους περί πτώχευσης. Η μελέτη αυτή δείχνει ότι όσοι είναι ασφαλισμένοι είναι πιο πιθανό να μείνουν άνεργοι, αλλά το αποτέλεσμα του ηθικού κινδύνου είναι πολύ οριακό.
Ekanem (2013)	Πτώχευτικοί νόμοι/ Θρησκεία/ Κουλτούρα της ντροπής	Το οικονομικό/ συναισθηματικό/ κοινωνικό κόστος	Χρηματο-οικονομική στοιχειώδης εκπαίδευση	Ποιοτική, Συνεντεύξεις Αφρικανών επιχειρηματιών και ιδιωτών στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι οποίοι είχαν κινηθεί σε διαδικασία πτώχευσης.	Ο συγγραφέας διαπιστώνει ότι Αφρικανοί επιχειρηματίες αντιστέκονται στη διαδικασία πτώχευσης λόγω θρησκευτικών και πολιτιστικών λόγων σε αντίθεση με τους επιχειρηματίες στο Ηνωμένο Βασίλειο.
Fan and White (2003)	Πτώχευτικοί νόμοι	Πτώχευτικοί νόμοι	Νομοθεσία για την αποφυγή κινδύνων και την	Ποσοτική, 98.000 δείγματα	Ένα υψηλότερο επίπεδο απαλλαγής από την πτώχευση

			πτώχευση	μεγέθους μεταξύ 1993 και 1998 στις ΗΠΑ	συνδέεται θετικά με υψηλότερα ποσοστά κλεισίματος επιχειρήσεων.
Gladstone and Lee (1995)	Νομοθεσία περί αφερεγγυότητας	Το οικονομικό κόστος	Οικονομική θεωρία	Εννοιολογική	Το σύστημα αφερεγγυότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο προωθεί την προστασία των πιστωτών, όχι των μικρών επιχειρήσεων. Έτσι, το σύστημα αφερεγγυότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο αποθαρρύνει τους αποτυχημένους επιχειρηματίες να επανεισέλθουν στην επιχειρηματικότητα.
Gnanakumar (2012)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Στίγμα αποτυχίας	Ποσοτικοί, 312 επιχειρηματίες με προγράμματα κοινωνικής ευθύνης	Η υψηλή ταχύτητα διαφυγής οδηγεί σε μειωμένο στίγμα αποτυχίας. Η επιτυχία της χαρτογράφησης της κοινωνικής ρευστότητας εξαρτάται από τη μόχλευση του κοινωνικού δικτύου που δημιουργεί επιχειρηματική

					διαρθρωτική σχέση μεταξύ των ενδιαφερομένων. Η εμπιστοσύνη στην κοινωνία μπορεί να μειώσει το κοινωνικό στίγμα που σχετίζεται με τις επιχειρηματικές αποτυχίες.
Keasey κ.α. (2015)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτικές, MME μεταποιητικές επιχειρήσεις στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Σουηδία, το ΗΒ για την περίοδο 1999-2006	Η μελέτη αυτή διαπιστώνει ότι η νομοθεσία περί αφερεγγυότητας που προσανατολίζεται περισσότερο προς τους πιστωτές μειώνει την περίοδο της πτωχευτικής διαδικασίας. Αυτό το είδος νόμου παρέχει κίνητρα στους πιστωτές.
Kirkwood (2007)	Σύνδρομο ψηλής παπαρούνας	Το κοινωνικό κόστος	Λογοτεχνία ψηλής παπαρούνας	Ποιοτική, συνέντευξη σε 40 επιχειρηματίες στη Νέα Ζηλανδία	Το Σύνδρομο Ψηλής Παπαρούνας αποθαρρύνει τον αποτυχημένο επιχειρηματία να δημιουργήσει επακόλουθες επιχειρήσεις λόγω της αρνητικής αντίδρασης του κοινού στην προηγούμενη

					αποτυχία του.
Mann (2003)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Δ/Υ	Εννοιολογική	Η μελέτη αυτή διερευνά την αντίληψη της αποτυχίας των επιχειρήσεων στην ιστορία των ΗΠΑ. Δείχνει ότι ο επαναπροσδιορισμός της αφερεγγυότητας από το αμαρτία στον δέκατο όγδοο αιώνα άλλαξε την αντίληψή του από την ηθική αποτυχία στην οικονομική αποτυχία. Ωστόσο, εξακολουθεί να ανησυχεί.
Mathur (2013)	Πτωχευτικοί νόμοι	Το οικονομικό κόστος	Πτωχευτικοί νόμοι	Ποσοτική, Εθνική έρευνα για τη χρηματοδότηση των μικρών επιχειρήσεων το 1993, 1998, 2003 στις ΗΠΑ	Αποτυχημένοι επιχειρηματίες στις ΗΠΑ αντιμετωπίζουν μεγαλύτερη πιθανότητα απόρριψης και υψηλότερο επιτόκιο για ένα δάνειο, παρακαλύοντας τις αποφάσεις επανένταξης.
Verduyn κ.α. (2014)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Αφήγηση στην κοινωνική αλληλεπίδραση	Ποιοτική, συνέντευξη με τους υπεύθυνους	Οι διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας συχνά κατηγορούν

				για την αφερεγγυότητα , όπως λογιστές ή νομικοί ειδικοί στην Ιρλανδία	τους επιχειρηματίες για την αποτυχία των επιχειρήσεων να νομιμοποιήσουν τους ρόλους των επαγγελματιών. Αυτό σημαίνει ότι η αντιληπτή αντίσταση στη δεύτερη ευκαιρία για τους αποτυχημένους επιχειρηματίες μπορεί να μην προέρχεται από ένα παθητικό κοινωνικό στίγμα, αλλά μπορεί να προκύψει από τους διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας.
Mitsubishi and Bird (2011)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Πολιτισμική θεωρία	Ποσοτική, πρώην αποτυχημένοι επιχειρηματίες στην Ιαπωνία	Το στίγμα της αποτυχίας αποτρέπει τη δεύτερη ευκαιρία για εξασθενημένους επιχειρηματίες βάσει της ανάλυσης στην Ιαπωνία.
Sellerberg and Leppänen (2012)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Αφήγηση στην κοινωνική αλληλεπίδραση	Ποιοτική συνέντευξη με 22 πτωχευμένους επιχειρηματίες στη Σουηδία	Οι χρεοκοπημένοι επιχειρηματίες αποκλείονται προσωρινά από την αγορά. Έτσι, ορισμένοι από

					αυτούς βρίσκουν έναν τρόπο να ξαναγίνουν επιχειρηματίες, άλλοι όμως βρίσκουν άλλα μέσα διαβίωσης που μπορεί να οδηγήσουν σε απογύμνωση της γνώσης και της εμπειρίας από τις αγορές.
Shepherd and Haynie (2011)	Στίγμα αποτυχίας	Το συναισθηματικό/ κοινωνικό κόστος	Θεωρία αυτοεπαλήθευσης και αυτοπροσδιορισμού	Εννοιολογική	Οι επιχειρηματίες σε ένα περιβάλλον με το στίγμα της αποτυχίας συχνά χρησιμοποιούν τη διαχείριση εντυπώσεων υιοθετώντας αρνητική αυτοάποψη. Αυτή η συμπεριφορά μπορεί να έχει θετικό αντίκτυπο στην ψυχολογική ευεξία.
Shepherd and Patzelt (2015)	Στίγμα	Το κοινωνικό κόστος	Θεωρία των Αποδόσεων / Βιβλιογραφία για τις προκαταλήψεις	Ποσοτικές, 6.784 Αξιολογήσεις 212 παρατηρητών.	Μερικοί παρατηρητές αξιολογούν στιγματισμένους ανθρώπους που είναι ομοφυλόφιλοι πιο σκληρά για επιχειρηματική

					αποτυχία, αλλά οι επιχειρηματίες που χρησιμοποιούν φιλική προς το περιβάλλον τεχνολογία τιμωρούνται λιγότερο σκληρά.
Simmons, Wiklund, and Levie (2014)	Στίγμα αποτυχίας	Το οικονομικό/κοινωνικό κόστος	Στίγμα αποτυχίας	Εμπειρικά δεδομένα GEM για 2.707 άτομα από 23 χώρες	Οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες σε μια κοινωνία με το στίγμα της αποτυχίας και τη ρυθμιστική μετάδοση του στιγματισμού είναι λιγότερο πιθανό να επανεισέλθουν στην επιχειρηματικότητα . Επιπλέον, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες χρησιμοποιούν στρατηγική απάντηση όσον αφορά την επιλογή σταδιοδρομίας για να διαχειριστούν το στίγμα και την απώλεια νομιμότητας.
Singh, Corner, and Pavlovich (2015)	Στίγμα αποτυχίας	Το κοινωνικό κόστος	Στίγμα αποτυχίας	Ποιοτική, 12 επιχειρηματίες	Ο στιγματισμός θεωρείται διαδικασία με την πάροδο του χρόνου και όχι ετικέτα. Η

					<p>διαδικασία ξεκινά πριν, όχι μετά, την αποτυχία. Ο στιγματισμός πυροδοτεί βαθιές προσωπικές ιδέες, δημιουργώντας μια άποψη για μια θετική εμπειρία ζωής.</p>
<p>Sutton and Callahan (1987)</p>	<p>Στίγμα αποτυχίας</p>	<p>Το κοινωνικό κόστος</p>	<p>Διαχείριση στίγματος</p>	<p>Ποιοτική, παρατήρηση και συνεντεύξεις</p>	<p>Οι ανώτεροι διευθυντές χρησιμοποιούν το στίγμα της διαχείρισης, όπως η αποδέσμευση, η μείωση της ποιότητας της συμμετοχής και οι διαπραγματεύσεις για μια πιο ευνοϊκή σχέση ανταλλαγής για την αποφυγή του στίγματος της χρεοκοπίας.</p>
<p>Wakkee and Sleebos (2015)</p>	<p>Στίγμα αποτυχίας</p>	<p>Το κοινωνικό κόστος</p>	<p>Στίγμα</p>	<p>Ποσοτική, 1.586 τραπεζίτες σε 50 τοπικά υποκαταστήματα ολλανδικής τράπεζας</p>	<p>Η μελέτη αυτή εξερευνά τη στάση ενός τραπεζίτη σχετικά με την προθυμία του να εγκρίνει πιστωτική αίτηση από μεγαλοεπιχειρηματίες. Αυτή η μελέτη δείχνει ότι οι τραπεζίτες με</p>

					επιχειρηματική συμπεριφορά είναι πιο πρόθυμοι να δώσουν δεύτερες ευκαιρίες σε αποτυχημένους επιχειρηματίες, παρόλο που αναγνωρίζουν το στίγμα της αποτυχίας.
--	--	--	--	--	--

Ο πίνακας Π-1 παρουσιάζει τον πλήρη κατάλογο των άρθρων που αφορούν κυρίως τον αντίκτυπο των θεσμικών παραγόντων στις αποφάσεις και τις συμπεριφορές εντός του επιχειρηματικού τομέα εισόδου. Επίσης, οι πίνακας Π-2 και Πίνακας Π-3 παρουσιάζουν τα άρθρα που σχετίζονται με την επιχειρηματική είσοδο ανάπτυξη & εξέλιξη και έξοδο αντίστοιχα.

4. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΕΧΟΥΣΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Στο τμήμα αυτό, η παρούσα ανασκόπηση ξεκινά με μια σύντομη εισαγωγή των θεσμών που προσδιορίστηκαν ως παράγοντες που επηρεάζουν το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας στην επιχειρηματικότητα. Στη συνέχεια, η παρούσα ανασκόπηση συνοψίζει και διαχωρίζει τα άρθρα που έχουν εντοπιστεί και διερευνούν τη σχέση μεταξύ των θεσμών και των επιχειρηματικών αποφάσεων και συμπεριφορών σε τρία στάδια: επιχειρηματική είσοδος, ανάπτυξη & εξέλιξη και έξοδος.

4.1 Θεσμοί που επηρεάζουν το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας

Η παρούσα επισκόπηση διαπιστώνει ότι το πτωχευτικό δίκαιο είναι ευρέως γνωστό ως επίσημος θεσμός που επηρεάζει το μέγεθος του οικονομικού κόστους της αποτυχίας (Armour & Cumming, 2008· Lee, Peng, & Barney, 2007). Οι νόμοι περί πτώχευσης που είναι πιο φιλικό προς τους επιχειρηματίες μειώνουν το οικονομικό κόστος της αποτυχίας μειώνοντας ή εξαλείφοντας την προσωπική ευθύνη και οδηγούν σε μια νέα αρχή πιο γρήγορα (Van Auken, Kaufmann, & Herrmann, 2009). Ειδικότερα, όταν οι επιχειρηματίες υποβάλλουν πτώχευση, οι επιχειρηματίες μπορούν να προστατεύσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία σε σταθερό επίπεδο απαλλαγής, το οποίο καθορίζεται από το πτωχευτικό δίκαιο και ποικίλλει από χώρα σε χώρα.

Επίσης, η εξαίρεση homestead, ως τμήμα των νόμων πτώχευσης, έχει αποτελέσει αντικείμενο των προηγούμενων μελετών (Garrett & Wall, 2006; Ρόλιν & Ρος, 2016). Η εξαίρεση homestead προστατεύει την αξία των σπιτιών των επιχειρηματιών από τους πιστωτές όταν οι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν επιχειρηματική αποτυχία (Rohlin & Ross, 2016). Επιπλέον, το δίκαιο περί αφερεγγυότητας ως επίσημου θεσμού στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει προσελκύσει την προσοχή των μελετητών (Verduyn, Caroline Essers, Timothy McCarthy, O'Riordan, & Griffin, 2014). Ενώ οι πτωχευτικοί νόμοι αφορούν τους κανόνες για τα άτομα, οι νόμοι περί αφερεγγυότητας αφορούν τους κανόνες για τα άτομα ή τις εταιρείες όταν δεν είναι σε θέση να πληρώσουν το χρέος τους εγκαίρως, και πώς τα άτομα ή οι εταιρείες μπορούν να επιλύσουν το χρέος τους πριν από την πτώχευση (Gladstone & Lee, 1995). Τέλος, μερικοί ερευνητές έδωσαν προσοχή στη πολιτική ασφαλείας σε περίπτωση ανεργίας, επειδή καθορίζει το οικονομικό κόστος της αποτυχίας όταν οι επιχειρηματίες αποτυγχάνουν να λειτουργήσουν τις επιχειρήσεις τους (Ejrnæs & Hochguertel, 2013).

Δεύτερον, η αναθεώρηση αυτή εξετάζει διάφορα άτυπα θεσμικά όργανα, όπως το στίγμα της αποτυχίας, η κουλτούρα της ντροπής, και Tall Poppy Syndrome¹ στη Νέα Ζηλανδία. Πρώτον, το στίγμα της αποτυχίας έχει προσελκύσει την προσοχή των ερευνητών, διότι καθορίζει το μέγεθος του κοινωνικού κόστους της αποτυχίας. Το στίγμα αναφέρεται στην κοινωνική υποτίμηση ενός προσώπου που παρεκκλίνει από έναν κοινωνικό κανόνα (Goffman, 1963). Δεδομένου ότι ορισμένοι πολιτισμοί θεωρούν την αποτυχία των επιχειρήσεων ως ανεπιθύμητο αποτέλεσμα που σπάει τον αναμενόμενο κοινωνικό κανόνα τους, υπάρχει ένα στίγμα για την αποτυχία των επιχειρήσεων. Επιπλέον, η επιχειρηματική αποτυχία οδηγεί μερικές φορές σε αρνητικό αντίκτυπο στις προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις. Για παράδειγμα, αρκετοί ερευνητές διαπίστωσαν ότι οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν κατάρρευση των γάμων τους και των στενών σχέσεών τους με τους φίλους και τους ενδιαφερόμενους φορείς τους - συμπεριλαμβανομένων των προμηθευτών, των εργαζομένων και των επενδυτών (Sutton & Callahan, 1987). Ο αρνητικός αντίκτυπος στις κοινωνικές σχέσεις των αποτυχημένων επιχειρηματιών ενισχύεται από το στίγμα της αποτυχίας, αυξάνοντας έτσι το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας. Δεύτερον, μερικοί μελετητές εξέτασαν το ρόλο της κουλτούρας της ντροπής ως καθοριστικού παράγοντα που επηρεάζει το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας (Begley & Tan, 2001). Παραδείγματος χάριν, τα άτομα σε μερικούς πολιτισμούς θεωρούν μια επιχειρησιακή αποτυχία ως επαίσχυντο θέμα.

Τρίτον, ενώ δεν παρουσιάζεται σε κάθε χώρα, ορισμένες χώρες έχουν ένα κοινωνικό φαινόμενο που ονομάζεται Σύνδρομο Ψηλής Παπαρούνας, όπου οι άνθρωποι υποαξιολογούνται όταν διακρίνονται από τους συνομηλίκους τους (Kirkwood, 2007). Ομοίως, οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες θεωρούνται ξεχωριστοί από τους άλλους επιχειρηματίες, αποτελώντας στόχο υποτίμησης στην κοινωνία. Αυτό το σύνδρομο λειτουργεί επίσης όπως το στίγμα της αποτυχίας των επιχειρήσεων.

4.2 Ο αντίκτυπος των θεσμικών παραγόντων στην επιχειρηματική είσοδο.

Σε αυτό το τμήμα, η παρούσα επισκόπηση επικεντρώνεται σε άρθρα που διερευνούν το ρόλο των θεσμικών παραγόντων στις αποφάσεις και τις συμπεριφορές

των επιχειρηματιών στο στάδιο της επιχειρηματικής εισόδου. Αυτή η αναθεώρηση εντόπισε 30 άρθρα που ταιριάζουν σε αυτόν τον τομέα: 21 έγγραφα (70%) ασχολούνται κυρίως με το οικονομικό κόστος της χρεοκοπίας που επηρεάζεται από τους πτωχευτικούς νόμους και τους νόμους περί αφερεγγυότητας· ένα έγγραφο (3,3%) επικεντρώνεται στο συναισθηματικό κόστος της αποτυχίας που είναι το αποτέλεσμα ενός πολιτιστικού παράγοντα ντροπής, και τέσσερις μελέτες (13,3%) αντιμετώπιση των επιπτώσεων του κοινωνικού κόστους της αποτυχίας που προκαλείται από το στίγμα της αποτυχίας και του συνδρόμου tall poppy. Επίσης, η επανεξέταση αυτή εντόπισε τέσσερα άρθρα (13,3%) αυτό δεν μπορεί να κατηγοριοποιηθεί σε ένα από τα τρία κόστη αποτυχίας, διότι αντιμετωπίζουν έναν γενικό φόβο αποτυχίας που προκαλείται από πολιτιστικούς παράγοντες. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι οι περισσότερες από τις προηγούμενες μελέτες έχουν διερευνήσει τον αντίκτυπο των επίσημων θεσμών (δηλαδή, πτωχευτικούς νόμους), αλλά πολύ λίγες μελέτες έχουν εξετάσει το ρόλο των άτυπων θεσμών (δηλαδή, το στίγμα της αποτυχίας) στο στάδιο της επιχειρηματικής εισόδου.

Η απόφαση για την άσκηση επιχειρηματικής σταδιοδρομίας επηρεάζεται από διάφορους παράγοντες (Amit, MacCrimmon, Zietsma, & Oesch, 2001·Shepherd, Williams, & Patzelt, 2015). Ως ένας από τους παράγοντες που επηρεάζουν τις αποφάσεις επιχειρηματικής εισόδου, οι νόμοι περί πτώχευσης έχουν προσελκύσει την προσοχή των ερευνητών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι νόμοι περί πτώχευσης μπορούν να μειώσουν το οικονομικό κόστος της επιχειρηματίας αντιμετωπίζουν την αποτυχία μειώνει το φόβο της αποτυχίας των επιχειρήσεων (Lee et al., 2007). Επιπλέον, οι νόμοι περί πτώχευσης παρέχουν μια μορφή ασφάλισης πλούτου όταν οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες δηλώνουν πτώχευση και περιορίζουν τον μέγιστο καθοδικό κίνδυνο. Για παράδειγμα, McGrath (1999) υποστηρίζει ότι οι υποψήφιοι επιχειρηματίες εξετάζουν πώς να ελαχιστοποιήσουν τον καθοδικό κίνδυνο, διατηρώντας παράλληλα τις ελκυστικές επιχειρηματικές ευκαιρίες όταν λαμβάνουν επιχειρηματικές αποφάσεις εισόδου. Επιπλέον, αρκετοί ερευνητές έχουν διερευνήσει τη σχέση μεταξύ των πτωχευτικών νόμων και της γενικής επιχειρηματικής εισόδου (π.χ. το ποσοστό της αυτοαπασχόλησης και των γενικών εκκολαπτόμενων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων). Παραδείγματος χάριν, ο Lee και λοιποί (2007) υποστηρίζουν ότι οι επιχειρηματικά-φιλικόι νόμοι πτώχευσης μπορούν να ενθαρρύνουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες βασισμένες στη λογική της πραγματικής θεωρίας επιλογών. Ταυτόχρονα, η Armour και η Cumming (2008) διαπιστώνουν ότι οι νόμοι περί πτώχευσης έχουν θετική επίδραση στο ποσοστό αυτοαπασχόλησης που βασίζεται σε παρατηρήσεις από 15 χώρες σε διάστημα 16 ετών. Επίσης, αρκετές εμπειρικές μελέτες βρίσκουν μια παρόμοια θετική σχέση μεταξύ των πτωχευτικού νόμων και των γενικών επιχειρηματικών αποφάσεων εισόδου (Di Martino, 2012·Fan & White, 2003; Garret & Wall, 2006; Lee, Yamakawa, Peng, & Barney, 2011; Peng, Yamakawa & Lee, 2010). Αν και έχουν υπάρξει πολυάριθμες μελέτες που διερευνούν τον αντίκτυπο των νόμων πτώχευσης στις επιχειρηματικές αποφάσεις εισόδου, υπάρχουν λίγες μελέτες που ερευνούν τις πολιτιστικές δυνάμεις που συνδέονται με την επιχειρησιακή αποτυχία στην επιχειρηματικότητα. Ένας από τους πολιτιστικούς παράγοντες, το στίγμα της επιχειρηματικής αποτυχίας, έχει προσελκύσει την προσοχή των ερευνητών της επιχειρηματικότητας (Damaraju, Barney, & DeWss, 2010 Landier, 2005). Αρκετοί ερευνητές υποστηρίζουν και δείχνουν ότι η ατομική πίστη στην ύπαρξη ενός κοινωνικού στίγματος επιχειρηματικής αποτυχίας εμποδίζει την επιχειρηματική είσοδο (Gerosa & Tirapani, 2013·Vailant & Lafuente, 2007). Επιπλέον, μερικοί μελετητές έχουν διαπιστώσει ότι η επιχειρηματική απόφαση εισόδου συνδέεται

αρνητικά με τον πολιτιστικό παράγοντα της ντροπής από την αποτυχία των επιχειρήσεων και το σύνδρομο της υψηλής παπαρούνας (Begley & Tan, 2001. Kirkwood, 2007).

Μολονότι υπάρχουν αρκετές μελέτες που δείχνουν τον θετικό ρόλο των φιλικών προς τους επιχειρηματίες νόμων περί πτώχευσης στο επίπεδο της γενικής εισόδου στην επιχειρηματικότητα, αρκετοί ερευνητές έχουν δείξει αντικρουόμενο αποτέλεσμα. Για παράδειγμα, Lee και Yamakawa (2012) έχουν αντίθετη άποψη και ισχυρίζονται ότι ορισμένοι νόμοι περί πτώχευσης παρέχουν στην πραγματικότητα αντικίνητρο σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα όπως τράπεζες και επενδυτές επιχειρηματικών κεφαλαίων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όταν ένας επιχειρηματίας καταθέτει αίτηση για πτώχευση, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δεν μπορούν να ανακτήσουν το δάνειό τους στο μέγιστο επίπεδο λόγω των φιλικών προς τον επιχειρηματία νόμων πτώχευσης. Έτσι, λόγω του υψηλότερου ποσοστού μη εισπραχθέντων δανείων, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα αυξάνουν το επιτόκιο τους όταν οι επιχειρηματίες ζητούν δάνειο από αυτά. Κατά συνέπεια, το υψηλότερο επιτόκιο για την απόκτηση χρηματοοικονομικών πόρων που απαιτείται για την έναρξη μιας επιχείρησης μειώνει την πρόσβαση σε χρηματοοικονομικούς πόρους, οδηγώντας έτσι σε χαμηλότερο επίπεδο επιχειρηματικής συμμετοχής. Επιπλέον, Francis, Hasan, και Wang (2009) δείχνουν ότι η σχέση μεταξύ των νόμων περί πτώχευσης και το επίπεδο της γενικής επιχειρηματικής εισόδου δεν είναι γραμμική, αλλά καμπυλόγραμμη. Με άλλα λόγια, οι νόμοι περί πτώχευσης έχουν θετική σχέση με την είσοδο λόγω ασφαλούς επίδρασης πλούτου μέχρι ένα ορισμένο σημείο προστασίας για τους αποτυχημένους επιχειρηματίες, αλλά έχουν αρνητική σχέση λόγω της επίδρασης των υψηλότερων τόκων που ζητούνται από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Σε αντίθεση με τις θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις των νόμων περί πτώχευσης στο επίπεδο της γενικής επιχειρηματικής εισόδου, Kaufmann, Herrmann, και Van Auke (2007) δείχνουν ότι οι νόμοι περί πτώχευσης δεν έχουν καμία επίδραση στην επιχειρηματική είσοδο, διότι οι περισσότεροι υποψήφιοι επιχειρηματίες δεν γνωρίζουν τους νόμους περί πτώχευσης όταν αρχίζουν τις επιχειρήσεις.

Αν και πολλές μελέτες επικεντρώθηκαν στη σχέση μεταξύ των νόμων περί πτώχευσης και της γενικής επιχειρηματικής εισόδου, αρκετοί ερευνητές έχουν διερευνήσει ερωτήματα για το πώς οι νόμοι περί πτώχευσης επηρεάζουν τις αποφάσεις επιχειρηματικής ένταξης με βάση τους διάφορους τύπους επιχειρηματικότητας. Ειδικότερα, το Di Martino (2012) δείχνει ότι οι πτωχευτικοί νόμοι μειώνουν τα ενοίκια που αναζητούν επιχειρηματικότητα, επειδή παρέχει προστασία του πλούτου σε πιο ριψοκίνδυνες επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Εντούτοις, Primo και Green (2011) διαπίστωσαν ότι ένας πιο επιεικής πτωχευτικός νόμος αυξάνει την καινοτόμο επιχειρηματικότητα. Κατά συνέπεια, αρκετοί συγγραφείς υποστηρίζουν ότι οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να εξετάσουν πώς οι νόμοι περί πτώχευσης μπορούν να ενθαρρύνουν την επιχειρηματικότητα υψηλής ανάπτυξης και όχι την επιβίωση, ή την επιχειρηματικότητα στον τρόπο ζωής (Morris, Neumeier, & Kuratko, 2015). Επιπλέον, αρκετοί ερευνητές διαπιστώνουν ότι ο αντίκτυπος των νόμων περί πτώχευσης διαφέρει από τα χαρακτηριστικά ενός ατόμου, όπως το ανθρώπινο κεφάλαιο ή το οικονομικό κεφάλαιο. Για παράδειγμα, Jia (2015) και Fossen (2014) δείχνουν ότι οι φιλικόι προς τους επιχειρηματίες νόμοι περί πτώχευσης επηρεάζουν τις αποφάσεις επιχειρηματικής συμμετοχής ατόμων με χαμηλότερες ικανότητες, αλλά δεν έχουν καμία επίπτωση στα άτομα με υψηλότερες ικανότητες. Επιπλέον, Banerji και Van Long (2007) δείχνουν ότι οι νόμοι περί πτώχευσης έχουν διαφορετική

επίδραση στις αποφάσεις επιχειρηματικής εισόδου με βάση το επίπεδο του οικονομικού κεφαλαίου ενός ατόμου. Υποστηρίζουν ότι τα άτομα με τα υψηλότερα επίπεδα πλούτου δεν είναι πιθανό να επηρεαστούν από τους νόμους πτώχευσης, επειδή είναι αδιάφοροι για την επίδραση ασφάλειας πλούτου που παρέχεται από τους νόμους πτώχευσης λόγω του ικανοποιητικού πλούτου τους. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι τα άτομα με χαμηλότερα επίπεδα πλούτου δεν θα επηρεαστούν από τους νόμους περί πτώχευσης λόγω του αποτελέσματος των τόκων, γεγονός που καθιστά δυσκολότερη την πρόσβαση σε χρηματοοικονομικά κεφάλαια. Είναι ενδιαφέρον ότι Fossen (2014) διαψεύδει το προηγούμενο επιχείρημα υποστηρίζοντας ότι οι νόμοι περί πτώχευσης ενθαρρύνουν τα λιγότερο εύπορα άτομα να γίνουν επιχειρηματίες. Η αρχική ανάλυση των άρθρων που εντοπίστηκαν στον τομέα της επιχειρηματικής εισόδου εντοπίζει τρία σημαντικά ζητήματα. Πρώτον, προηγούμενες μελέτες αφορούσαν κυρίως τον ρόλο της νομοθεσίας περί πτώχευσης και τα ευρήματά τους είναι ανάμεικτα. Ως εκ τούτου, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί η πραγματική σχέση μεταξύ των νόμων περί πτώχευσης και των αποφάσεων επιχειρηματικής εισόδου. Δεύτερον, αυτή η ανασκόπηση δείχνει ότι υπάρχει έλλειψη μελετών που διερευνούν τους άλλους θεσμικούς παράγοντες που επηρεάζουν το συναισθηματικό και κοινωνικό κόστος της αποτυχίας (Gerosa & Tirapani, 2013). Τρίτον, λίγες μελέτες έχουν δώσει προσοχή στην αλληλεπίδραση μεταξύ επίσημων θεσμών (δηλαδή, πτωχευτικούς νόμους) και άτυπων ιδρυμάτων (π.χ. πολιτιστικούς παράγοντες) στο πλαίσιο της επιχειρηματικής συμμετοχής. Αυτό είναι ένα σημαντικό θέμα, διότι η κοινωνία έχει τόσο επίσημα όσο και άτυπα θεσμικά όργανα που επηρεάζουν ταυτόχρονα τις αποφάσεις επιχειρηματικής ένταξης.

4.3 Ο αντίκτυπος των θεσμικών παραγόντων στην επιχειρηματική ανάπτυξη & εξέλιξη

Σε αυτό το τμήμα, επικεντρώνομαι στα άρθρα που διερευνούν τον αντίκτυπο των θεσμικών παραγόντων στην απόφαση και τη συμπεριφορά ενός επιχειρηματία κατά τη διάρκεια του σταδίου επιχειρηματικής ανάπτυξης και εξέλιξης. Αυτή η αναθεώρηση προσδιόρισε συνολικά τέσσερα άρθρα μέσα σε αυτήν την περιοχή, και αυτά τα έγγραφα ενδιαφέρονται κυρίως για το οικονομικό κόστος της αποτυχίας που επηρεάζεται από τους νόμους πτώχευσης. Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι παρά το μεγάλο αριθμό των μελετών που επικεντρώνονται στην επιχειρηματική είσοδο και το στάδιο εξόδου, οι ερευνητές δεν έχουν δώσει ιδιαίτερη προσοχή στον αντίκτυπο των θεσμών που καθορίζουν το μέγεθος του κόστους της αποτυχίας για τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές στο στάδιο της ανάπτυξης. Η νέα ανάπτυξη των επιχειρήσεων διαφέρει από την ανάπτυξη των καθιερωμένων επιχειρήσεων, διότι οι νέες επιχειρήσεις υπόκεινται σε ευθύνη νεότητας και μικρότητας και η διακύμανση των ρυθμών ανάπτυξης είναι ευρύτερη για νέες επιχειρήσεις σε σύγκριση με εκείνη των καθιερωμένων επιχειρήσεων (Gilbert, McDougall, & Audretsch, 2006). Ένα σημαντικό ζήτημα για τους επιχειρηματίες, προκειμένου να επιτευχθεί νέα ανάπτυξη επιχειρηματικών συμμετοχών, είναι οι χρηματοοικονομικές εξαγορές από εξωτερικούς ενδιαφερόμενους φορείς - συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών κεφαλαίων (Cooper, Gimeno-Gascon, & Woo, 1994). Η επανεξέταση αυτή εντόπισε μερικές μελέτες που εξετάζουν το ρόλο των νόμων περί πτώχευσης στην οικονομική εξαγορά των επιχειρηματιών. Ειδικότερα, Hasan και Wang (2008) δείχνουν εμπειρικά ότι το ποσό της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που έλαβε μειώθηκε όταν αυξήθηκε το

επίπεδο απαλλαγής από την πτώχευση, επειδή οι εταιρείες επιχειρηματικών κεφαλαίων αντιμετωπίζουν μειονέκτημα στην είσπραξη των επενδύσεών τους λόγω των φιλικών προς τους επιχειρηματίες νόμων περί πτώχευσης. Επιπλέον, Vanacker, Heughebaert και Manigart (2014) διαπιστώνουν ότι φιλικοί προς τους επιχειρηματίες νόμοι περί πτώχευσης αυξάνουν την πιθανότητα οι επιχειρηματίες να προτιμούν τη χρηματοδότηση του χρέους από τη χρηματοδότηση ιδίων κεφαλαίων. Ωστόσο, van Auke et al. (2009) δείχνουν ότι το ποσό ή το είδος της απόκτησης κεφαλαίου από τους επιχειρηματίες δεν συνδέεται με την εξοικείωση του επιχειρηματία με τους κανονισμούς πτώχευσης.

Η αρχική ανάλυση των άρθρων που εντοπίστηκαν στο στάδιο της επιχειρηματικής ανάπτυξης εντοπίζει ένα σημαντικό ζήτημα. Πρώτον, προηγούμενες μελέτες έχουν ασχοληθεί κυρίως με το ρόλο των νόμων περί πτώχευσης σχετικά με τις αποφάσεις και τις συμπεριφορές των επιχειρηματιών σε οικονομικές εξαγορές. Ωστόσο, το στάδιο της επιχειρηματικής ανάπτυξης περιέχει αρκετές σημαντικές επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές, όπως να αναπτυχθούν, πώς να αναπτυχθούν (εσωτερική έναντι εξωτερική ανάπτυξη), ή πού να αναπτυχθούν (εγχώρια έναντι διεθνούς). Ειδικότερα, McKelvie και Wiklund (2010) υποδηλώνουν ότι η έρευνα για την ανάπτυξη επιχειρήσεων πρέπει να επικεντρωθεί τόσο στο "πόσο" όσο και στο ερώτημα "πώς να" (π.χ. οργανικά, εξαγορές και υβριδική ανάπτυξη). Αυτή η εκτενής ανασκόπηση προσδιορίζει ότι η τρέχουσα βιβλιογραφία δεν έχει δώσει προσοχή σε αυτές τις σημαντικές ερωτήσεις.

4.4 Ο αντίκτυπος των θεσμικών παραγόντων στην επιχειρηματική έξοδο

Στο τμήμα αυτό, η μελέτη αυτή επικεντρώνεται στα άρθρα που διερευνούν τον αντίκτυπο των θεσμικών παραγόντων στις αποφάσεις και τις συμπεριφορές των επιχειρηματιών κατά το στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου. Αυτή η αναθεώρηση εντόπισε συνολικά 28 άρθρα που εμπίπτουν σε αυτόν τον τομέα: 12 έγγραφα (42.9%) αφορούν κυρίως το οικονομικό κόστος της πτώχευσης που διέπεται από τους πτωχευτικούς νόμους, τους νόμους περί αφερεγγυότητας και το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ανεργίας, και 14 μελέτες (50%) στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων του κοινωνικού κόστους της αποτυχίας επηρεάζεται από το στίγμα της αποτυχίας και Σύνδρομο ψηλής Παπαρούνας. Επιπλέον, η επανεξέταση αυτή εντόπισε δύο άρθρα (7,1%) που δεν μπορούν να κατηγοριοποιηθούν σε ένα από τα τρία έξοδα αποτυχίας. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι αν και υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός μελετών που διερευνούν τις ατομικές απαντήσεις στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου (δηλαδή, μάθηση μετά από αποτυχία, λογική και ανάκτηση) οι ερευνητές δεν έχουν δώσει επαρκή προσοχή στη σχέση μεταξύ του ρόλου των θεσμών που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας και των επιχειρηματικών αποφάσεων και συμπεριφορών στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου.

Πρώτον, αρκετοί ερευνητές εξέτασαν το ρόλο των θεσμικών δυνάμεων στις αποφάσεις επανεισόδου των επιχειρηματιών στην επιχειρηματικότητα μετά από επιχειρηματική αποτυχία. Ειδικότερα, οι Gladstone και Lee (1995) εξετάζουν τους νόμους περί αφερεγγυότητας, ένα επίσημο θεσμό, στο Ηνωμένο Βασίλειο και δείχνουν ότι οι νόμοι προστατεύουν τους πιστωτές, ενώ αποθαρρύνουν τους αποτυχημένους επιχειρηματίες να επανενταχθούν στην επιχειρηματικότητα. Επιπλέον, μερικοί ερευνητές διερεύνησαν το ρόλο των άτυπων θεσμών, όπως το

στίγμα της αποτυχίας και του συνδρόμου Tall Poppy, στις αποφάσεις επανεισόδου των αποτυχημένων επιχειρηματιών. Για παράδειγμα, Mitsuhashi και Bird (2011) εξετάζουν αποτυχημένους επιχειρηματίες στην Ιαπωνία και δείχνουν ότι το στίγμα της αποτυχίας εμποδίζει την επανένταξή τους στην επιχειρηματικότητα. Επιπλέον, Mathur (2013) διαπιστώνει ότι οι αποτυχημένοι επιχειρηματίες στις ΗΠΑ είναι πιθανότερο να απορριφθούν για δάνειο και να έχουν υψηλότερο επιτόκιο, εμποδίζοντας έτσι τις αποφάσεις επανεισόδου. Επιπλέον, Simmons, Wiklund και Levy (2014) εξετάζουν τον αντίκτυπο του στίγματος της αποτυχίας στην επιλογή σταδιοδρομίας των αποτυχημένων επιχειρηματιών. Δείχνουν ότι οι επιχειρηματίες υπό το στίγμα της αποτυχίας είναι λιγότερο πιθανό να γίνουν και πάλι επιχειρηματίες. Περαιτέρω, Kirkwood (2007) διαπιστώνει ότι ένας πολιτιστικός παράγοντας όπως το Σύνδρομο υψηλής Παπαρούνας στη Νέα Ζηλανδία μειώνει την πιθανότητα των αποτυχημένων επιχειρηματιών να γίνουν επιχειρηματίες πάλι, λόγω της αντίδρασης του κοινού στην προηγούμενη αποτυχία τους. Παρά τα συμπεράσματα ότι οι επιχειρηματικά-φιλικοί νόμοι πτώχευσης έχουν έναν θετικό αντίκτυπο στις επιχειρηματικές αποφάσεις επανεισόδου, Baird και Morrison (2005) δείχνουν ότι οι νόμοι πτώχευσης προκαλούν πραγματικά μια κλειδαριά-στην επίδραση στους αποτυχημένους επιχειρηματίες (οι επιχειρηματίες μένουν με μια αποτυχημένη επιχείρηση για μια πίο μακροχρόνια περίοδο παρά την έναρξη μιας επόμενης επιχείρησης). Μερικές μελέτες έχουν εξετάσει πως οι θεσμοί επηρεάζουν τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές με διαφορετικό τρόπο με βάση το είδος της επιχειρηματικότητας. Για παράδειγμα, Shepherd and Patzelt (2015) δείχνουν ότι υπάρχει διαφορετικό επίπεδο τιμωρίας με βάση τα χαρακτηριστικά των παρατηρητών. Για παράδειγμα, οι επιχειρηματίες που είναι ομοφυλόφιλοι ή χρησιμοποιούν λιγότερο φιλική προς το περιβάλλον τεχνολογία τιμωρούνται πιο σκληρά, αντιμετωπίζοντας έτσι περισσότερες δυσκολίες όταν προσπαθούν να εισέλθουν εκ νέου στην επιχειρηματικότητα. Επιπλέον, Gnanakumar (2015) ισχυρίζεται ότι η οικοδόμηση εμπιστοσύνης με την κοινωνία (π.χ. εταιρική κοινωνική ευθύνη) μπορεί να μειώσει το κοινωνικό στίγμα της επιχειρηματικής αποτυχίας.

Δεύτερον, αρκετές μελέτες εξέτασαν την πιθανότητα οι επιχειρηματίες να υποβάλουν αίτηση πτώχευσης. Για παράδειγμα, M. S. Cardon, Stevens και Potter (2011) εξήγησαν την περιφερειακή διακύμανση της ανοχής για την επιχειρηματική αποτυχία στις ΗΠΑ, με βάση την πολιτιστική βιβλιογραφία που κάνει αίσθηση, και έδειξαν ότι μια περιοχή με υψηλά επίπεδα ανοχής για επιχειρηματική αποτυχία έχει υψηλότερο ποσοστό πτώχευσης. Εξήγησαν ότι η διακύμανση προέρχεται από την απόδοση για την αποτυχία επιχείρησης που γίνεται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σε κάθε περιοχή. Επίσης, Campos, Carrasco και Requejo (2003) διερεύνησαν τη σχέση μεταξύ της νομικής μορφής ενός εγχειρήματος και της πιθανότητας των επιχειρηματιών να υποβάλουν πτώχευση και να διαπιστώσουν ότι οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα πτώχευσης από τις εταιρείες απεριόριστης ευθύνης. Επιπλέον, η Efrat (2008) εξέτασε τις επιπτώσεις της νομοθεσίας περί πτώχευσης στους μετανάστες επιχειρηματίες. Διαπίστωσε ότι οι μετανάστες επιχειρηματίες είναι λιγότερο πιθανό να υποβάλουν αίτηση πτώχευσης, επειδή δεν είναι εξοικειωμένοι με τους νόμους πτώχευσης της χώρας που έχουν μετακινηθεί και έχουν περιορισμένη πρόσβαση σε δικηγόρο. Επιπλέον, Ejrnæs και Hochguertel (2013) μελέτησαν το ρόλο του ασφαλιστηρίου συμβολαίου ανεργίας στις συμπεριφοριακές απαντήσεις των επιχειρηματιών στην προσπάθεια αποφυγής επιχειρηματικής αποτυχίας. Διαπίστωσαν ότι οι επιχειρηματίες με ασφάλιση ανεργίας είναι πιο πιθανό να είναι εκτός λειτουργίας, αλλά με πολύ μικρό περιθώριο. Επιπλέον, Bernhardt και Nosal (2004) υποστηρίζουν ότι τα επιρρεπή σε λάθη

δικαστήρια πτώχευσης μπορούν να προκαλέσουν ένα ζήτημα όπου οι κακοί επιχειρηματίες επιδιώκουν πιο ενεργά την πτώχευση για την εκκαθάριση, ενώ οι καλοί επιχειρηματίες αποθαρρύνονται από την είσοδο της διαδικασίας πτώχευσης λόγω του αυξημένου κόστους της πτώχευσης. Ταυτόχρονα, αρκετές μελέτες επικεντρώθηκαν στην επίδραση της αλληλεπίδρασης μεταξύ επίσημων και άτυπων θεσμικών οργάνων στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου. Για παράδειγμα, Ekanem (2014) δείχνει ότι οι αποτυχημένοι Αφρικανοί επιχειρηματίες αντιστέκονται στην έναρξη της διαδικασίας πτώχευσης για θρησκευτικούς και πολιτιστικούς λόγους, πράγμα που σημαίνει ότι ο επίσημος θεσμός δεν μπορεί να λειτουργήσει σωστά χωρίς τη βοήθεια των άτυπων θεσμικών οργάνων.

Τρίτον, ορισμένες μελέτες εξέτασαν τον τρόπο με τον οποίο οι πολιτιστικοί παράγοντες που καθορίζουν το κόστος της αποτυχίας διαμορφώνονται στην κοινωνία. Ειδικότερα, Efrat (2006) εξέτασε την πηγή του στίγματος της αποτυχίας εξετάζοντας εφημερίδες τα τελευταία 140 χρόνια. Διαπίστωσε ότι το στίγμα της αποτυχίας στις Ηνωμένες Πολιτείες έχουν μειωθεί λόγω της πολιτιστικής αλλαγής στην οποία η επιχειρηματική αποτυχία έχει θεωρηθεί ως αποτέλεσμα εξωτερικών παραγόντων και όχι εσωτερικών παραγόντων. Επίσης, Bouckaert, DeVreese και Smolders (2010) εξέτασαν την άποψη της κοινής γνώμης για τους χρεοκοπημένους επιχειρηματίες ως πηγή δημόσιων κυρώσεων σε αποτυχημένους επιχειρηματίες και διαπίστωσαν ότι το κοινό υπερεκτιμά το ποσοστό των δόλιων πτωχεύσεων. Ισχυρίστηκαν ότι οι νόμοι περί πτώχευσης μπορούν να λειτουργήσουν σωστά μόνο εάν αλλάξει η αρνητική άποψη των πτωχευμένων επιχειρηματιών.

Η αρχική ανάλυση των άρθρων που εντοπίστηκαν στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου προσδιορίζει ένα σημαντικό ζήτημα στην τρέχουσα βιβλιογραφία. Για παράδειγμα, προηγούμενες μελέτες αφορούσαν κυρίως τον τρόπο με τον οποίο τα ιδρύματα επηρεάζουν τις αποφάσεις επανεισόδου στην επιχειρηματικότητα - ποιος είναι πιο πρόθυμος να κηρύξει πτώχευση και πώς διαμορφώνεται η αρνητική άποψη των πολιτισμών για την επιχειρηματική αποτυχία. Ωστόσο, Ucbasaran et al. (2013) δείχνουν ότι η βιβλιογραφία της επιχειρηματικότητας πρέπει να διερευνήσει την κοινωνική και ψυχολογική διαδικασία των επιχειρηματικών αποτυχιών, όπως τη μάθηση και την αίσθηση, και να εξετάσει γνωστικές και συμπεριφορικές εκβάσεις, όπως η ανάκαμψη. Η ανάλυσή μας δείχνει ότι υπάρχει έλλειψη έρευνας για την προώθηση των γνώσεών μας σχετικά με το ρόλο των ιδρυμάτων στο στάδιο της επιχειρηματικής εξόδου.

5.1 Ερευνητικό θεματολόγιο για το στάδιο της επιχειρηματικής συμμετοχής

Πρώτον, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανόν να προέλθουν από έρευνα που διερευνά τον θετικό ρόλο των θεσμών, όπως οι νόμοι περί πτώχευσης και το στίγμα της αποτυχίας, στις αποφάσεις για την είσοδο επιχειρήσεων. Επειδή οι πτωχευτικοί νόμοι καθορίζουν το οικονομικό κόστος της αποτυχίας σε περίπτωση αφερεγγυότητας, το υψηλότερο οικονομικό κόστος μπορεί να προκαλέσει στους πιθανούς επιχειρηματίες μεγαλύτερο φόβο αποτυχίας. Για παράδειγμα, οι Cacciotti

και Hayton (2015) υποστηρίζουν ότι ο φόβος της αποτυχίας είναι ένας ανεξερεύνητος δρόμος για την κατανόηση των επιχειρηματικών κινήτρων και αξίζει να εξεταστεί. Είναι ένα αξιόλογο θέμα, διότι ο φόβος της αποτυχίας μπορεί να επηρεάσει την ποιότητα της δέσμευσης, τους στόχους που έχουν επιλεγεί, και τον τρόπο διώξής τους (Cacciotti, Hayton, Mitchell, & Giazitzoglu, 2016; Martin & Marsh, 2003). Αν και πολλές μελέτες δείχνουν ότι οι λιγότεροι νόμοι για την πτώχευση μπορεί να μειώσουν το ποσοστό των γενικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (Armor & Cumming, 2008). Lee et al., 2011), οι ερευνητές έχουν δώσει λιγότερη προσοχή στο πώς το κόστος της αποτυχίας επηρεάζει το είδος των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Για παράδειγμα, οι Primo και Green (2011) υποστηρίζουν ότι ένα υψηλότερο οικονομικό κόστος της αποτυχίας αυξάνει το αποτέλεσμα της επιλογής και οι καινοτόμες ευκαιρίες είναι πιο πιθανό να επιδιωχθούν από τους επιχειρηματίες. Ταυτόχρονα, Damaraju et al. (2010) υποστηρίζει ότι το στίγμα της αποτυχίας μπορεί να μειώσει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες ανάληψης κινδύνου και να παρακινήσει πιο προετοιμασμένα άτομα να γίνουν επιχειρηματίες. Για παράδειγμα, εάν υπάρχει υψηλότερο στίγμα για να είσαι εγκληματίας, τότε τυπικά υπάρχουν λιγότεροι εγκληματίες στο κοινωνία (Rasmusen, 1996). Κατά συνέπεια, ένα υψηλότερο κόστος αποτυχίας, λόγω των λιγότερο φιλικών προς τον επιχειρηματία νόμων περί πτωχεύσεως και του στίγματος της αποτυχίας, μπορεί να αποθαρρύνει τα λιγότερο προετοιμασμένα άτομα και να ενθαρρύνει σχετικά καταρτισμένα και καταρτισμένα άτομα να γίνουν επιχειρηματίες. Συνεπώς, είναι σημαντικό για τη μελλοντική έρευνα να διερευνήσει τα διάφορα είδη επιχειρηματιών και να ρωτήσει αν το κόστος της αποτυχίας έχει θετικό ρόλο στις αποφάσεις εισόδου επιχειρήσεων. Παρά τις αρνητικές παρατηρήσεις σχετικά με το κόστος της αποτυχίας στις αποφάσεις ένταξης των επιχειρήσεων, μια πιο αμφιλεγόμενη άποψη ο ρόλος του κόστους της αποτυχίας θα προαγάγει την κατανόησή μας.

Δεύτερον, όταν υπάρχει μεγάλος κίνδυνος αποτυχίας, χρησιμοποιείται συνήθως στρατηγική διαφοροποίησης του κινδύνου στον επιχειρηματικό κόσμο (Patel, Criaco, & Naldi, 2016)· Solnik, 1995). Κατά συνέπεια, είναι σημαντικό να γνωρίζουμε πώς οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με το κόστος της αποτυχίας επηρεάζουν τις αποφάσεις επιλογής της αγοράς (π.χ., εγχώρια έναντι διεθνούς αγοράς) ή τις αποφάσεις επιλογής σταδιοδρομίας (π.χ., επιχειρηματικότητα πλήρους απασχόλησης έναντι υβριδικής επιχειρηματικότητας, επιχειρηματικότητα έναντι ομαδικής επιχειρηματικότητας ή επιχειρηματικότητα έναντι επιχειρηματικότητας μεμονωμένης επιχείρησης χαρτοφυλακίου). Για παράδειγμα, σε μια κοινωνία με υψηλό κόστος αποτυχίας, οι πιθανοί επιχειρηματίες μπορούν να επιλέξουν μια επιχειρηματική είσοδο με διεθνή προσανατολισμό, διότι μπορεί να αποτελέσει πρόσθετη πηγή πωλήσεων και να αποτελέσει μορφή διαχείρισης κινδύνου για τους επιχειρηματίες (Lu & Beamish, 2001)· Oniatt & McDougall, 1994). Επιπλέον, σε μια κατάσταση με το υψηλό κόστος της πιθανής αποτυχίας, οι πιθανοί επιχειρηματίες είναι πιο πιθανό να εισέλθουν στην υβριδική επιχειρηματικότητα παρά στην πλήρη επιχειρηματικότητα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η υβριδική επιχειρηματικότητα επιτρέπει στα άτομα να δοκιμάσουν τις επιχειρηματικές τους ευκαιρίες στην αγορά διατηρώντας παράλληλα το εισόδημά τους από την επίσημη αγορά εργασίας (Folta, Delmar & Wennberg, 2010).

Τρίτον, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανόν να προέλθουν από έρευνα που διερευνά την επιρροή που έχει το στίγμα της αποτυχίας στο κοινωνικό κόστος της αποτυχίας και στις αποφάσεις για την επιχειρηματική ένταξη. Αυτή η ανασκόπηση δε ίσχυι ότι υπάρχουν σχετικά λίγες μελέτες που εξετάζουν το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας. Αν και οι Vaillant και Lafuente (2007) υποδεικνύουν ότι η ατομική αντίληψη

του στίγματος της αποτυχίας σχετίζεται αρνητικά με το ποσοστό συμμετοχής στην επιχειρηματική δραστηριότητα, η μελέτη βασίζεται σε μία μόνο χώρα. Έτσι, μια διακρατική ανάλυση μπορεί να βελτιώσει την κατανόησή μας για τον αντίκτυπο που έχει το στίγμα της αποτυχίας στις αποφάσεις εισόδου των επιχειρήσεων σε διαφορετικές χώρες. Επιπλέον, το στίγμα της αποτυχίας δεν ισχύει εξίσου για όλους τους τύπους επιχειρηματικής αποτυχίας, διότι υπάρχει διαφορετικό επίπεδο τιμωρίας με βάση το είδος των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που επιδιώχθηκαν. Ειδικότερα, οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που χρησιμοποιούν φιλική προς το περιβάλλον τεχνολογία ή εταιρική κοινωνική ευθύνη τιμωρούνται λιγότερο από το στίγμα της αποτυχίας (Gnanakumar, 2015; Shepherd & Patzelt, 2015). Συνεπώς, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανό να προκύψουν από την αναζήτηση του τρόπου με τον οποίο το στίγμα της αποτυχίας ενθαρρύνει ή αποθαρρύνει το είδος των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που ασκούνται.

Τέλος, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανόν να προέλθουν από μελέτες που εξετάζουν τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των θεσμικών παραγόντων. Για παράδειγμα, Lee et al. (2007) υποστηρίζουν ότι το στίγμα της αποτυχίας έχει μετριοπαθή ρόλο στη σχέση μεταξύ του πτωχευτικού δικαίου και των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Ωστόσο, υπάρχει έλλειψη εμπειρικών μελετών που εξετάζουν τον μετριοπαθή ρόλο του στίγματος της αποτυχίας στη σχέση μεταξύ της νομοθεσίας περί πτωχεύσεων και των αποφάσεων για την είσοδο επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, οι Mitsuhashi και Bird (2011) επισημαίνουν ότι η Ιαπωνία έχει παγκοσμίως ηγετικούς νόμους για την πτώχευση επιχειρηματιών και υψηλότερο επίπεδο στίγματος της αποτυχίας. Λαμβάνοντας υπόψη τη συνύπαρξη επίσημων και άτυπων ιδρυμάτων σε μια κοινωνία, είναι σημαντικό να συζητηθεί πώς τόσο η νομοθεσία περί πτωχεύσεων όσο και το στίγμα της αποτυχίας επηρεάζουν τις αποφάσεις εισόδου στην επιχείρηση. Επιπλέον, οι νόμοι περί προσωπικής χρεοκοπίας ενδέχεται να μειώσουν το οικονομικό βάρος της επιχειρηματικής αποτυχίας επιτρέποντας σε αποτυχημένους επιχειρηματίες να ανακτήσουν περιουσιακά στοιχεία από τις αφερέγγυες εταιρείες τους, αλλά αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του επιτοκίου για οικονομικούς πόρους, επειδή οι δανειστές δεν μπορούν να εισπράξουν τα πιστώματά τους όσο ο αποτυχημένος επιχειρηματίας ως άμεσο αποτέλεσμα των νόμων περί πτωχεύσεως (Yamakawa, 2012). Για παράδειγμα, ο Fossen (2014) εξέτασε τόσο το αποτέλεσμα της ασφάλισης περιουσιακών στοιχείων όσο και το αποτέλεσμα των τόκων που προκαλούνται από τους νόμους περί πτωχεύσεων και διαπίστωσε ότι το αποτέλεσμα των τόκων έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο από το αποτέλεσμα της ασφάλισης περιουσιακών στοιχείων. Ωστόσο, ο Jia (2015) δείχνει ένα αντίθετο εύρημα και παραθέτει ότι η νομοθεσία περί προσωπικής πτώχευσης επηρεάζει τις αποφάσεις των επιχειρηματιών μέσω του ασφαλιστικού αποτελέσματος και όχι μέσω του επιτοκίου. Οι δύο αυτές μελέτες παρέχουν ανάμεικτα αποτελέσματα και οι δύο μελέτες περιορίζουν την ανάλυσή τους σε μία μόνο χώρα. Οι μελετητές μπορούν να προαγάγουν την κατανόησή μας για τον φαινομενικά παράδοξο ρόλο των νόμων περί πτωχεύσεως στις αποφάσεις εισόδου επιχειρήσεων μέσω μελετών που χρησιμοποιούν μεγαλύτερο αριθμό χωρών και παρατηρήσεων.

5.2 Ερευνητικό θεματολόγιο για το στάδιο της επιχειρηματικής ανάπτυξης και εξέλιξης

Πρώτον, οι μελλοντικές συνεισφορές μπορεί να προέλθουν από την έρευνα που διερευνά το αντίκτυπο των θεσμών που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας και

πώς αλλάζει τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές σχετικά με τις εξαγορές πόρων για την ανάπτυξη και την ανάπτυξη ενός εγχειρήματος. Για να αναπτύξουν οι επιχειρηματίες το εγχείρημά τους, είναι απαραίτητο να αποκτήσουν τους κατάλληλους πόρους, όπως το ανθρώπινο και οικονομικό κεφάλαιο (Cooper et al., 1994). Προηγούμενες μελέτες έχουν δείξει αντικρουόμενα αποτελέσματα σχετικά με τον αντίκτυπο των νόμων περί πτώχευσης στις εξαγορές δανείων. Για παράδειγμα, ο Χασάν και ο Γουάνγκ (2008) διαπίστωσαν ότι οι πιο επιεικείς νόμοι περί πτώχευσης οδηγούν σε αυξημένο ποσό χρηματοδότησης, ενώ ο Van Auken et al (2009) δείχνει ότι η εξοικείωση ενός επιχειρηματία από τους νόμους περί πτώχευσης δεν μεταβάλλει το ποσοστό απόκτησης οικονομικού κεφαλαίου. Κατά συνέπεια, είναι σημαντικό να γνωρίζουμε αν οι νόμοι περί πτώχευσης ενθαρρύνουν την απόκτηση περισσότερων οικονομικών μέσω του σταδίου ανάπτυξης και ανάπτυξης λόγω της ασφαλιστικής επίδρασης του πλούτου ή αποθαρρύνει την οικονομική εξαγορά λόγω υψηλότερου αποτελέσματος επιτοκίου.

Δεύτερον, πολυάριθμες μελέτες έχουν εξετάσει τη σημασία μιας στρατηγικής επιχειρήσεων για την ανάπτυξή της (Gilbert et al., 2006). Οι επιχειρηματίες μπορούν να επιλέξουν είτε μια εσωτερική, εξωτερική ή υβριδική στρατηγική ανάπτυξης (McKelvie & Wiklund, 2010). Τα ιδρύματα που σχετίζονται με την αποτυχία ενδέχεται να επηρεάσουν απόφαση του επιχειρηματία για την οποία πρέπει να ακολουθήσει η αναπτυξιακή στρατηγική. Για παράδειγμα, η εξωτερική ανάπτυξη απαιτεί περισσότερους πόρους και έχει μεγαλύτερη διακύμανση της αβεβαιότητας των αποτελεσμάτων σε σύγκριση με την εσωτερική ανάπτυξη. Ως αποτέλεσμα, τα πιο φιλικά προς τους επιχειρηματίες ιδρύματα που δεν δραστηριοποιούνται στην επιχειρηματική αποτυχία ενδέχεται να ενθαρρύνουν τους επιχειρηματίες να ακολουθήσουν εξωτερική αναπτυξιακή στρατηγική. Ομοίως, τα ιδρύματα που καθορίζουν το κόστος της αποτυχίας μπορεί να επηρεάσουν τις αποφάσεις των επιχειρηματιών σχετικά με το πού να αναπτυχθούν. Για παράδειγμα, ένα εχθρικό περιβάλλον προς την επιχειρηματική αποτυχία μπορεί να αναγκάσει τους επιχειρηματίες να επιλέξουν να εισέλθουν σε μια διεθνή αγορά αντί να παραμείνουν στην εγχώρια αγορά τους κατά τον καθορισμό ή την τροποποίηση της αναπτυξιακής στρατηγικής τους (D'souza & McDougall, 1989· Oviatt & McDougall, 1994). Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι επιχειρηματίες μπορεί να θέλουν να διαφοροποιήσουν τον κίνδυνο τους με την εισοδο σε πολλαπλές αγορές. Έτσι, υπάρχουν πολλά για το πώς τα ιδρύματα που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας μπορούν να επηρεάσουν αποφάσεις και συμπεριφορές του επιχειρηματία.

Τρίτον, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανό να προέλθουν από έρευνα που διερευνά τον τρόπο με τον οποίο τα ιδρύματα επηρεάζουν τις αναπτυξιακές προθέσεις και τις επιδόσεις των επιχειρήσεων. Η Wiklund, η Davidsson και η Delmar (2003) ισχυρίζονται ότι οι επιδόσεις των επιχειρήσεων συνδέονται θετικά με την πρόθεση ανάπτυξης των επιχειρηματιών. Τα θεσμικά όργανα που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας μπορούν επίσης να επηρεάσουν τις προθέσεις ανάπτυξης επιχειρηματικών συμμετοχών. Για παράδειγμα, εάν οι επιχειρηματίες δεν φοβούνται τις αρνητικές συνέπειες της αποτυχίας που προκαλείτε από τα θεσμικά όργανα, τότε είναι πιθανό να έχουν αναπτυξιακές προθέσεις, παρόλο που απαιτεί σημαντικούς πόρους. Ταυτόχρονα, τα θεσμικά όργανα ενδέχεται να προκαλέσουν ηθικούς κινδύνους στους επιχειρηματίες. Για παράδειγμα, οι επιχειρηματίες θα μπορούσαν να επενδύσουν περισσότερους πόρους με την αναπτυξιακή τους πρόθεση, παρόλο που αντιλαμβάνονται ότι οι επιχειρηματικές τους ευκαιρίες δεν έχουν τη δυνατότητα να αναπτυχθούν. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι επιχειρηματίες που απέκτησαν εξωτερική χρηματοδότηση μπορούν ευκολότερα να ξεφύγουν από το οικονομικό

βάρος της αποτυχίας με τη βοήθεια φιλικών προς τους επιχειρηματίες θεσμών. Έτσι, αξίζει τον κόπο για τη μελλοντική έρευνα να διερευνήσει τις πραγματικές επιδόσεις των επιχειρήσεων και να προσδιορίσει κατά πόσον η πρόθεση ανάπτυξης επηρεάστηκε από θεσμούς που οδηγούν σε ανάπτυξη επιχειρηματικών συμμετοχών.

5.3 Ερευνητικό θεματολόγιο στο στάδιο της εξόδου από την επιχείρηση

Πρώτον, οι μελλοντικές συνεισφορές μπορεί να προέλθουν από την έρευνα που διερευνά τον αντίκτυπο των ιδρυμάτων που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας, μαθαίνοντας από την αποτυχία των επιχειρήσεων, καθώς και στα γνωστικά και ψυχολογικά αποτελέσματα της επιχειρηματικής αποτυχίας. Η σχέση μεταξύ επιχειρηματικής αποτυχίας και μάθησης έχει προσελκύσει σημαντική επιστημονική προσοχή μεταξύ των ερευνητών της επιχειρηματικότητας (Core, 2011; Shepherd, 2003). Οι μελετητές τονίζουν ότι οι επιχειρηματίες μπορούν να μάθουν από την αποτυχία των επιχειρήσεων με τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τους λόγους για τους οποίους η επιχείρησή τους απέτυχε και προβληματισμό σχετικά με τη σχέση τους με τα ενδιαφερόμενα μέρη, τη διαχείριση των στρατηγικών, και την κατανόηση της αγοράς και των ανταγωνιστών τους (Shepherd, 2003; Singh κ.α., 2007). Ωστόσο, ένα υψηλότερο επίπεδο μάθησης από την αποτυχία των επιχειρήσεων δεν συμβαίνει αμέσως, διότι παίρνει το χρόνο για τον επιχειρηματία να ανακάμψει από τη θλίψη της αποτυχίας της επιχείρησής του /της (Core, 2011). Ιδρύματα όπως οι πτωχευτικός νόμος και το στίγμα της αποτυχίας μπορούν να καθορίσουν το χρόνο ανάκαμψης από την επιχειρηματική αποτυχία. Παραδείγματος χάριν, οι Baird και Morrison (2005) δείχνουν ότι οι νόμοι πτώχευσης έχουν μια κλειδαριά-στην επίδραση που οι δυνάμεις απέτυχαν στους επιχειρηματίες για να μείνουν περισσότερο με τις αποτυχημένες επιχειρήσεις τους. Επιπλέον, το στίγμα της αποτυχίας αυξάνει το χρόνο ανάκαμψης από την επιχειρηματική αποτυχία, επειδή το στίγμα της αποτυχίας ξεκινά πριν από την αποτυχία (Singh, Corner, & Pavlovich, 2015). Μια ταχύτερη ανάκαμψη μπορεί να βοηθήσει τους επιχειρηματίες να ενισχύσουν τη συναισθηματική και σωματική τους ευεξία και τους για να μάθουν περισσότερων από την αποτυχία τους (Ποιμένας, 2009), ενώ μια ευκολότερη έξοδος από την επιχειρησιακή αποτυχία μπορεί να αποβάλει την ευκαιρία για τους επιχειρηματίες να μάθουν από την αποτυχία τους. Έτσι, η μελλοντική έρευνα θα πρέπει να διερευνήσει τον αντίκτυπο των ιδρυμάτων που επηρεάζουν το μέγεθος του κόστους της αποτυχίας και με τη σειρά τους να επηρεάσουν την ικανότητα ενός επιχειρηματία να μάθει από την επιχειρηματική αποτυχία να βοηθήσει τους μελετητές καλύτερα κατανοούν τον ρόλο των θεσμικών οργάνων.

Δεύτερον, οι μελλοντικές συνεισφορές μπορούν να προέλθουν από την έρευνα που εξετάζει τον αντίκτυπο των σχετικών με την αποτυχία των ιδρυμάτων στα συμπεριφοριστικά αποτελέσματα συμπεριλαμβανομένης της πρόθεσης εξόδου των αποτυχημένων επιχειρηματιών (π.χ., έξοδος εναντίον της παραμονής). Η επιχειρηματική έξοδος αντί να επιμείνει στην αποτυχημένη επιχείρηση μπορεί να γίνει ευκολότερη επιλογή όταν οι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν αποτυχία, επειδή οι φιλικοί προς τους επιχειρηματίες για την πτώχευση επιτρέπουν στους αποτυχημένους επιχειρηματίες να μειώσουν το βάρος του οικονομικού κόστους της αποτυχίας. Αντίθετα, πολιτιστικοί παράγοντες, όπως το στίγμα της αποτυχίας και η κουλτούρα της ντροπής, μπορεί να μειώσουν την πρόθεση ενός επιχειρηματία να αποχωρήσει (Simmons κ.α., 2014). Κατά συνέπεια, μια ευκολότερη επιλογή εξόδου, λόγω των

νόμων πτώχευσης, μπορεί να προκαλέσει έναν ηθικό κίνδυνο επειδή οι επιχειρηματίες μπορούν εύκολα να εγκαταλείψουν την προσπάθεια στην επιβίωση των επιχειρήσεών τους. Επιπλέον, ο Wennberg κ.α. (2010) ισχυρίζεται ότι η επιχειρηματική έξοδος είναι μια αποκλίνουσα και σύνθετη επιλογή και όχι μια απλή επιλογή μεταξύ καταγγελίας ή επιμονής. Την ίδια στιγμή, ορισμένοι επιχειρηματίες καθυστερούν την επιχειρηματική τους έξοδο ως έναν τρόπο για να κερδίσουν χρόνο για συναισθηματική ανάκαμψη, παρόλο που αυξάνει το οικονομικό κόστος της αποτυχίας (Shepherd, Wiklund, & Haynie, 2009). Λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της τρέχουσας βιβλιογραφίας, είναι σημαντικό για τη μελλοντική έρευνα να εξετάσει το ρόλο των ιδρυμάτων στις αποφάσεις επιχειρηματικής εξόδου - συμπεριλαμβανομένου του είδους των επιχειρηματιών που εγκαταλείπουν το μέλλον όταν αντιμετωπίζουν αποτυχία και το χρονοδιάγραμμα της απόφασής τους να βγουν από αποτυχημένες επιχειρήσεις.

Τρίτον, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανό να προέλθουν από έρευνα που ατομικά χαρακτηριστικά, όπως το ανθρώπινο, κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο, σχετικά με τη σχέση μεταξύ των ιδρυμάτων που σχετίζονται με την αποτυχία και των συμπεριφοριστικών/ψυχολογικών/γνωστικών αποτελεσμάτων. Ενώ η επανεξέταση αυτή δείχνει ότι ο ρόλος των θεσμικών οργάνων που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας πρέπει να διερευνηθεί, είναι σημαντικό να εξεταστεί επίσης ο τρόπος με τον οποίο τα θεσμικά όργανα επηρεάζουν τα αποτελέσματα των αλλαγών επιχειρηματικής αποτυχίας με βάση τα χαρακτηριστικά ενός ατόμου. Για παράδειγμα, τα άτομα με υψηλότερα επίπεδα ανθρώπινου κεφαλαίου σε ένα περιβάλλον με φιλικούς προς τους επιχειρηματίες νόμους περί πτώχευσης είναι πιο πιθανό να βγουν από την επιχειρηματικότητα από τα άτομα με χαμηλότερα επίπεδα ανθρώπινου κεφαλαίου, λόγω της διαφοράς στις ευκαιρίες σταδιοδρομίας τους μετά την επιχειρηματική αποτυχία. Ομοίως, τα άτομα με υψηλότερα επίπεδα κοινωνικού κεφαλαίου είναι πιθανότερο να χρησιμοποιήσουν μια στρατηγική λογικής και να αποδώσουν την αποτυχία τους σε εξωτερικούς παράγοντες προκειμένου να αποφευχθεί το στίγμα της αποτυχίας. Επιπλέον, τα ατομικά χαρακτηριστικά μπορεί να επηρεάσουν το βάθος της μάθησης από την επιχειρηματική αποτυχία. Ταυτόχρονα, η σχέση μεταξύ των θεσμών και τα αποτελέσματα της αποτυχίας μπορούν να επηρεαστούν από το είδος της επιχειρηματικότητας (εμπορική έναντι κοινωνικής επιχειρηματικότητας, γενική έναντι της αναπτυξιακής επιχειρηματικότητας). Αυτή η αναθεώρηση ελπίζει ότι η μελλοντική έρευνα διερευνά αυτές τις σημαντικές σχέσεις.

6. ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Αυτή η ανασκόπηση δείχνει ότι οι περισσότερες μελέτες είναι κυρίως εννοιολογικές ή διερευνητικές εργασίες που στερούνται θεωρητικών επιχειρημάτων. Κατά συνέπεια, ήταν δύσκολο να οικοδομηθεί μια συνολική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι θεσμικοί παράγοντες διέπουν την απόφαση ενός ατόμου να γίνει επιχειρηματίας. Για να προχωρήσει αυτό το σημαντικό θέμα, είναι σημαντικό να εξεταστούν οι σχέσεις χρησιμοποιώντας καθιερωμένους θεωρητικούς φακούς από διαφορετικούς κλάδους. Ειδικότερα, η θεωρία των πραγματικών επιλογών μπορεί να προωθήσει τη γνώση μας σχετικά με τους θεσμικούς παράγοντες που σχετίζονται με

την επιχειρηματική αποτυχία και τις αποφάσεις εισόδου στην επιχείρηση. Η θεωρία των πραγματικών επιλογών υπήρξε ένα δημοφιλές θεωρητικό πεδίο για την εξέταση επενδυτικών αποφάσεων στους τομείς διαχείρισης εδώ και αρκετές δεκαετίες, αλλά δεν έχει εφαρμοστεί ευρέως στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας. Συγκεκριμένα, οι O'Brien, Folta και Johnson (2003) επισημαίνουν την σημασία της θεωρίας των πραγματικών επιλογών στα πλαίσια της επιχειρηματικότητας δηλώνοντας ότι, "είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ένα πλαίσιο όπου η αβεβαιότητα, η μη αναστρεψιμότητα των επενδύσεων και η διακριτικότητα των επενδυτών είναι πέρα από την επιχειρηματικότητα" (O'Brien et al., 2003: 515). Μια λογική πραγματικών επιλογών μπορεί να βοηθήσει στην εξήγηση των επιχειρηματικών αποφάσεων και συμπεριφορών κατά τα στάδια εισόδου, ανάπτυξης και εξόδου. Για παράδειγμα, η θεωρία των πραγματικών επιλογών προβλέπει ότι όταν η αβεβαιότητα των αποτελεσμάτων είναι μεγαλύτερη, τα άτομα δεν θα κάνουν χρήση της επιλογής προκειμένου να μάθουν περισσότερα για το μελλοντικό αποτέλεσμα. Επειδή τα μελλοντικά αποτελέσματα επηρεάζονται από το κόστος της αποτυχίας, το οποίο καθορίζεται επίσης από θεσμικούς παράγοντες, η θεωρία των πραγματικών επιλογών μπορεί να αποτελέσει κατάλληλο θεωρητικό φακό για την εξέταση του αντίκτυπου των ιδρυμάτων στην είσοδο επιχειρήσεων. Αυτή η αναθεώρηση δείχνει ότι η προηγούμενη βιβλιογραφία επικεντρώνεται κυρίως σε επίσημους θεσμικούς παράγοντες, όπως η νομοθεσία περί πτωχεύσεων, και υπάρχει έλλειψη προσοχής σε ανεπίσημους θεσμικούς παράγοντες που επηρεάζουν το κόστος της αποτυχίας. Ενώ οι νόμοι περί πτωχεύσεων μειώνουν την οικονομική επιβάρυνση για τους αποτυχημένους επιχειρηματίες (Lee et al., 2007)· Lee et al., 2011), τα ανεπίσημα ιδρύματα, όπως το στίγμα της αποτυχίας, συνδέονται άμεσα με το κοινωνικό κόστος της αποτυχίας και επηρεάζουν έμμεσα μεταγενέστερες χρηματοοικονομικές και συναισθηματικό κόστος της αποτυχίας. Ταυτόχρονα, οι σχέσεις μεταξύ των θεσμικών παραγόντων δεν έχουν μελετηθεί επαρκώς οι περιπτώσεις επιχειρησιακής ανεπάρκειας. Πολλοί φορείς χάραξης πολιτικής έχουν επιχειρήσει να θεσπίσουν νόμους πτώχευσης φιλικούς προς την επιχειρηματικότητα, αλλά δεν είναι επαρκείς, διότι δεν κατανοούμε τον αντίκτυπο άλλων θεσμικών παραγόντων και τη σχέση τους με τους νόμους πτώχευσης.

Είναι γνωστό ότι το κόστος της αποτυχίας συνδέεται αρνητικά με επιχειρηματικές δραστηριότητες, διότι το υψηλότερο κόστος της αποτυχίας προκαλεί το μεγαλύτερο επίπεδο φόβου της αποτυχίας. Για το λόγο αυτό, η παρούσα επανεξέταση υποδηλώνει ότι οι μελλοντικές συνεισφορές μπορούν να γίνουν εξετάζοντας τον θετικό ρόλο του κόστους της αποτυχίας. οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πιστεύουν ότι η ελαχιστοποίηση του κόστους της αποτυχίας είναι η καλύτερη λύση για την ενθάρρυνση και την τόνωση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων· ωστόσο, η ενθάρρυνση των παραγωγικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων είναι πιο σημαντική στην κοινωνία παρά στην ποσότητα της επιχειρηματικότητας (Baumol, 1996). Ωστόσο, η ακραία τιμωρία σε περίπτωση επιχειρηματικής αποτυχίας μπορεί να αποθαρρύνει όλους τους διαφορετικούς τύπους επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (συμπεριλαμβανομένου του παραγωγικού και μη παραγωγικού τύπου). Συνεπώς, είναι σημαντικό για τους μελλοντικούς ερευνητές να εξετάσουν πώς οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία μπορούν να ενθαρρύνουν τις παραγωγικές επιχειρηματικές δραστηριότητες, αποθαρρύνοντας παράλληλα τις μη παραγωγικές ή καταστροφικές επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Αυτή η ανασκόπηση διαπιστώνει ότι υπάρχει έλλειψη μελετών που εξετάζουν το κόστος της αποτυχίας και τον αντίκτυπό της στο πλαίσιο της κοινωνικής

επιχειρηματικότητας. Η βιβλιογραφία περί κοινωνικής επιχειρηματικότητας αγνοεί την ορθολογική υπόθεση του ανθρώπου, τονίζοντας τη συμπόνια ως κινητήρια δύναμη για την επιχειρηματικότητα (Grimes, McMullen, Vogus και Miller, 2013). Miller, Grimes, McMullen & Vogus, 2012). Ωστόσο, τα άτομα εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να εξετάσουν το κόστος της αποτυχίας, ακόμη και αν επιθυμούν να συμμετάσχουν στην κοινωνική επιχειρηματικότητα. Μια επιχειρηματική ευκαιρία μπορεί να επιδιωχθεί είτε μέσω της εμπορικής επιχειρηματικότητας είτε μέσω της κοινωνικής επιχειρηματικότητας (Austin, Stevenson, & Wei-Skillern, 2006). Έτσι, η λογική υπόθεση μπορεί να αποτελέσει μέρος της εξηγήσεως των αποφάσεων εισόδου στην κοινωνική επιχειρηματικότητα: ειδικότερα, αυτό μπορεί να γίνει εξετάζοντας τη σχέση μεταξύ του αντίκτυπου του κόστους της αποτυχίας και των αποφάσεων εισόδου στην κοινωνική επιχειρηματικότητα.

Τέλος, οι μελλοντικές συνεισφορές είναι πιθανόν να προέλθουν από μελέτες που χρησιμοποιούν μια ανάλυση πολλών επιπέδων. Τα περισσότερα από τα εμπειρικά έγγραφα μελετούν τη σχέση μεταξύ των θεσμικών παραγόντων και των επιχειρηματικών αποφάσεων και συμπεριφορών έχουν εξετάσει τη διακύμανση σε περιφερειακό επίπεδο ή επίπεδο χώρας χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα επιμέρους χαρακτηριστικά. Οι Davidsson και Wiklund (2001) προτείνουν ότι η επιλογή ενός ερευνητή για το επίπεδο ανάλυσης είναι απαραίτητη για την εδραίωση και τη διατήρηση της ακαδημαϊκής αξιοπιστίας. Δεδομένου ότι οι θεσμικοί παράγοντες μπορεί να επηρεάσουν τα άτομα διαφορετικά, με βάση το ανθρώπινο δυναμικό, το χρηματοοικονομικό κεφάλαιο και το κοινωνικό κεφάλαιο, οι μελετητές θα πρέπει να χρησιμοποιούν πολυεπίπεδη ανάλυση κατά την έρευνα αυτού του σημαντικού θέματος. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να βελτιώσει την κατανόηση του αντίκτυπου των θεσμικών παραγόντων στις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές που βασίζονται στα διαφορετικά χαρακτηριστικά των ατόμων. Εν ολίγοις, η πολυεπίπεδη ανάλυση μπορεί να προσφέρει επέκταση στην πρωταρχική έρευνα, διευρύνοντας την κατανόηση μας για το πώς τα μεμονωμένα χαρακτηριστικά και οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με την επιχειρηματική ανεπάρκεια μπορούν να επηρεάσουν τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συμπεριφορές.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το κόστος της επιχειρηματικής αποτυχίας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην επιχειρηματικότητα (Cacciotti & Hayton, 2015).

Το κόστος της αποτυχίας καθορίζεται από θεσμικούς παράγοντες που σχετίζονται με την

πτωχευτικούς νόμους, το στίγμα της αποτυχίας και άλλους παράγοντες σε επίπεδο χώρας. Η μελέτη αυτή συμβάλλει στην επιχειρηματική λογοτεχνία με πολλούς τρόπους. Πρώτον, απ' όσο γνωρίζω, αυτή είναι η πρώτη συστηματική ανασκόπηση που εξετάζει πώς οι θεσμικοί παράγοντες που σχετίζονται με το κόστος της αποτυχίας επηρεάζουν τις αποφάσεις και τις συμπεριφορές στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας. Έτσι, ερευνητές, επαγγελματίες και υπεύθυνοι χάραξης

πολιτικής μπορούν να ανακαλύψουν την τρέχουσα κατανόηση του ρόλου των διδακτικών παραγόντων που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία. Δεύτερον, εντοπίζοντας τα κενά στην έρευνα στην υπάρχουσα βιβλιογραφία, αυτή η ανασκόπηση προτείνει πιθανά ερευνητικά θέματα για την προώθηση της γνώσης μας για αυτό το σημαντικό θέμα. Τέλος, η αναθεώρηση παρέχει πρακτικές επιπτώσεις στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, τονίζοντας τη σημασία των θεσμικών παραγόντων που συνδέονται με την επιχειρηματική αποτυχία. Ελπίζω ότι αυτή η αναθεώρηση θα αποτελέσει πηγή έμπνευσης για τους ερευνητές προκειμένου να προσδιορίσουν τη φύση των θεσμικών παραγόντων που σχετίζονται με την επιχειρηματική αποτυχία και να συνεχίσουν περαιτέρω μελέτες για τη διερεύνηση αυτού του σημαντικού θέματος.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Amit, R., MacCrimmon, K. R., Zietsma, C., & Oesch, J. M. (2001). 'Does money matter?: Wealth attainment as the motive for initiating growth-oriented technology ventures'. *Journal of Business venturing*, 16, 119-143.

Armour, J., & Cumming, D. (2008). 'Bankruptcy law and entrepreneurship'. *American Law and Economics Review*, 10, 303-350.

Austin, J., Stevenson, H., & Wei-Skillern, J. (2006). 'Social and commercial entrepreneurship: same, different, or both?' *Entrepreneurship theory and practice*, 30, 1-22.

Baird, D. G., & Morrison, E. R. (2005). 'Serial entrepreneurs and small business bankruptcies'. *Columbia Law Review*, 2310-2368.

Banerji, S., & Van Long, N. (2007). 'Moral hazards, bankruptcy costs, and international financial capital mobility'. *Review of Development Economics*, 11, 369-

384.

Baumol, W. J. (1996). 'Entrepreneurship: Productive, unproductive, and destructive'. *Journal of Business venturing*, 11, 3-22.

Begley, T. M., & Tan, W.-L. (2001). 'The socio-cultural environment for entrepreneurship: A comparison between East Asian and Anglo-Saxon countries'. *Journal of International Business Studies*, 32, 537-553.

Bernhardt, D., & Nosal, E. (2004). 'Near-sighted Justice'. *The Journal of Finance*, 59,

2655-2684.

Bouckaert, A.-S., DeVreese, R., & Smolders, C. (2010). What About a Fresh new Start? Public Opinion on Bankruptcies in Flanders. Paper presented at the European Conference on Innovation and Entrepreneurship.

Cacciotti, G., & Hayton, J. C. (2015). 'Fear and entrepreneurship: A review and research agenda'. *International Journal of Management Reviews*, 17, 165-190.

Cacciotti, G., Hayton, J. C., Mitchell, J. R., & Giazitzoglu, A. (2016). 'A reconceptualization of fear of failure in entrepreneurship'. *Journal of Business venturing*, 31, 302-325.

Campos, J., Carrasco, R., & Requejo, A. (2003). 'Legal form and risk exposure in Spanish firms'. *Spanish Economic Review*, 5, 101-121.

Cardon, M., & McGrath, R. (1999). 'When the going gets tough... Toward a psychology of entrepreneurial failure and re-motivation'. *Frontiers of Entrepreneurship Research*, 58-72.

Cardon, M. S., Stevens, C. E., & Potter, D. R. (2011). 'Misfortunes or mistakes?: Cultural sensemaking of entrepreneurial failure'. *Journal of Business venturing*, 26, 79-92.

Castaño, M.-S., Méndez, M.-T., & Galindo, M.-Á. (2015). 'Innovation, internationalization and business-growth expectations among entrepreneurs in the services sector'. *Journal of Business Research*.

Cooper, A. C., Gimeno-Gascon, F. J., & Woo, C. Y. (1994). 'Initial human and financial capital as predictors of new venture performance'. *Journal of Business venturing*, 9, 371-395.

Cope, J. (2011). 'Entrepreneurial learning from failure: An interpretative phenomenological analysis'. *Journal of Business venturing*, 26, 604-623.

- D'souza, D. E., & McDougall, P. P. (1989). 'Third world joint venturing: a strategic option for the smaller firm'. *Entrepreneurship theory and practice*, 13, 19-33.
- Damaraju, N. L., Barney, J., & Dess, G. (2010). Stigma and entrepreneurial risk taking. Paper presented at the Summer Conference, Imperial College London Business School.
- Davidsson, P., & Wiklund, J. (2001). 'Levels of analysis in entrepreneurship research: Current research practice and suggestions for the future'. *Entrepreneurship theory and practice*, 25, 81-100.
- Di Martino, P. (2012). 'Legal institutions, social norms, and entrepreneurship in Britain (c. 1890– c. 1939)'. *The Economic History Review*, 65, 120-143.
- Efrat, R. (2006). 'The evolution of bankruptcy stigma. Theoretical inquiries in Law', 7, 365-393.
- Efrat, R. (2008). 'Immigrant entrepreneurs in bankruptcy'. *American Bankruptcy Law Journal*, 82, 693.
- Ejrnæs, M., & Hochguertel, S. (2013). 'Is business failure due to lack of effort? Empirical evidence from a large administrative sample'. *The Economic Journal*, 123, 791-830.
- Ekanem, I. (2014). 'African entrepreneurs, financial literacy, debt and bankruptcy'. *The Routledge Companion to Business in Africa*, 218.
- Fan, W., & White, M. J. (2003). 'Personal bankruptcy and the level of entrepreneurial activity'. *The Journal of Law and Economics*, 46, 543-567.
- Folta, T. B., Delmar, F., & Wennberg, K. (2010). 'Hybrid entrepreneurship'. *Management Science*, 56, 253-269.
- Fossen, F. M. (2014). 'Personal Bankruptcy Law, Wealth, and Entrepreneurship— Evidence from the Introduction of a “Fresh Start” Policy'. *American Law and Economics Review*, 16, 269- 312.
- Francis, B., Hasan, I., & Wang, H. (2009). 'Personal bankruptcy law and new business formation'. *Financial Review*, 44, 647-663.
- Garrett, T. A., & Wall, H. J. (2006). 'Creating a policy environment for entrepreneurs'. *Cato Journal*, 26.
- Gerosa, A., & Tirapani, A. N. (2013). 'The culture of entrepreneurship: creating your own job'. *European View*, 12, 205-214.
- Gilbert, B. A., McDougall, P. P., & Audretsch, D. B. (2006). 'New venture growth: A review and extension'. *Journal of management*, 32, 926-950.

- Gladstone, B., & Lee, J. L. (1995). 'The operation of the insolvency system in the UK: some implications for entrepreneurialism'. *Small Business Economics*, 7, 55-66.
- Gnanakumar, P. B. (2015). 'Social Fluidity Mapping System—A Way to Reduce Social Stigma in Business Failures'. In Manimala, M.J. and Wasdani, K. (Eds), *Entrepreneurial Ecosystem: Springer*
- Goffman, E. (1963). *Behavior in public places: Notes on the social organization of gatherings*: Free Press New York.
- Grimes, McMullen, J. S., Vogus, T. J., & Miller, T. L. (2013). 'Studying the origins of social entrepreneurship: compassion and the role of embedded agency'. *Academy of management review*, 38, 460-463.
- Hasan, I., & Wang, H. (2008). 'The US bankruptcy law and private equity financing: empirical evidence'. *Small Business Economics*, 31, 5-19.
- Hayek, F. A. (1945). 'The use of knowledge in society'. *The American Economic Review*, 519- 530.
- Hoetker, G., & Agarwal, R. (2007). 'Death hurts, but it isn't fatal: The postexit diffusion of knowledge created by innovative companies'. *Academy of Management journal*, 50, 446- 467.
- Jia, Y. G. (2015). 'The impact of personal bankruptcy law on entrepreneurship'. *Canadian Journal of Economics/Revue canadienne d'économie*, 48, 464-493.
- Kaufmann, J. B., Herrmann, P., & Van Auken, H. (2007). 'The impact of bankruptcy laws on the entrepreneurial decision: Are entrepreneurs even aware?' *Journal of Applied Management and Entrepreneurship*, 12, 20.
- Kirkwood, J. (2007). 'Tall poppy syndrome: Implications for entrepreneurship in New Zealand'. *Journal of Management & Organization*, 13, 366-382.
- Knight, F. H. (1921). *Uncertainty and profit*. Boston t New York: Houghton Mialin.
- Landier, A. (2005). *Entrepreneurship and the Stigma of Failure*. Available at SSRN 850446.
- Lee, S.-H., Peng, M. W., & Barney, J. B. (2007). 'Bankruptcy law and entrepreneurship development: A real options perspective'. *Academy of management review*, 32, 257-272.
- Lee, S.-H., & Yamakawa, Y. (2012). 'Forgiving features for failed entrepreneurs vs. Cost of financing in bankruptcies'. *Management International Review*, 52, 49-79.
- Lee, S.-H., Yamakawa, Y., Peng, M. W., & Barney, J. B. (2011). 'How do bankruptcy laws affect entrepreneurship development around the world?' *Journal of Business venturing*, 26, 505- 520.

- Lu, J. W., & Beamish, P. W. (2001). 'The internationalization and performance of SMEs'. *Strategic Management Journal*, 22, 565-586.
- Martin, A. J., & Marsh, H. W. (2003). 'Fear of failure: Friend or foe?' *Australian Psychologist*, 38, 31-38.
- Mathur, A. (2013). 'Beyond bankruptcy: Does the US bankruptcy code provide a fresh start to entrepreneurs?' *Journal of Banking & Finance*, 37, 4198-4216.
- McGrath, R. G. (1999). 'Falling forward: Real options reasoning and entrepreneurial failure'. *Academy of management review*, 24, 13-30.
- McKelvie, A., & Wiklund, J. (2010). 'Advancing firm growth research: A focus on growth mode instead of growth rate'. *Entrepreneurship theory and practice*, 34, 261-288.
- Miller, T. L., Grimes, M. G., McMullen, J. S., & Vogus, T. J. (2012). 'Venturing for others with heart and head: How compassion encourages social entrepreneurship'. *Academy of management review*, 37, 616-640.
- Mitsuhashi, H., & Bird, A. (2011). 'The Stigma of Failure and Limited Opportunities for Ex-failed Entrepreneurs' Redemption in Japan'. In Usui, C. (Ed.), *Comparative Entrepreneurship Initiatives* (pp. 222-244): Springer.
- Morris, M. H., Neumeier, X., & Kuratko, D. F. (2015). 'A portfolio perspective on entrepreneurship and economic development'. *Small Business Economics*, 45, 713-728.
- O'Brien, J. P., Folta, T. B., & Johnson, D. R. (2003). 'A real options perspective on entrepreneurial entry in the face of uncertainty'. *Managerial and decision economics*, 24, 515-533.
- Oviatt, B. M., & McDougall, P. P. (1994). 'Toward a theory of international new ventures'. *Journal of International Business Studies*, 45-64.
- Patel, P. C., Criaco, G., & Naldi, L. (2016). 'Geographic diversification and the survival of bornglobals'. *Journal of management*.
- Peng, M. W., Yamakawa, Y., & Lee, S. H. (2010). 'Bankruptcy laws and entrepreneur- friendliness'. *Entrepreneurship theory and practice*, 34, 517-530.
- Petroski, H. (1985). *To engineer is human*: St. Martin's Press New York.
- Primo, D. M., & Green, W. S. (2011). 'Bankruptcy law and entrepreneurship'. *Entrepreneurship Research Journal*, 1.

- Rasmusen, E. (1996). 'Stigma and self-fulfilling expectations of criminality'. *Journal of Law and Economics*, 519-543.
- Rohlin, S. M., & Ross, A. (2016). 'Does Bankruptcy Law Affect Business Turnover? Evidence From New and Existing Business'. *Economic Inquiry*, 54, 361-374.
- Shane, S. (2000). 'Prior knowledge and the discovery of entrepreneurial opportunities'. *Organization science*, 11, 448-469.
- Shepherd, D. A. (2003). 'Learning from business failure: Propositions of grief recovery for the self-employed'. *Academy of management review*, 28, 318-328.
- Shepherd, D. A. (2009). 'Grief recovery from the loss of a family business: A multi- and mesolevel theory'. *Journal of Business venturing*, 24, 81-97.
- Shepherd, D. A., & Patzelt, H. (2015). 'Harsh evaluations of entrepreneurs who fail: The role of sexual orientation, use of environmentally friendly technologies, and observers' perspective taking'. *Journal of Management Studies*, 52, 253-284.
- Shepherd, D. A., & Patzelt, H. (2017). *Trailblazing in Entrepreneurship*. Palgrave Macmillan
- Shepherd, D. A., Wiklund, J., & Haynie, J. M. (2009). 'Moving forward: Balancing the financial and emotional costs of business failure'. *Journal of Business venturing*, 24, 134-148.
- Shepherd, D. A., Williams, T. A., & Patzelt, H. (2015). 'Thinking about entrepreneurial decision making review and research agenda'. *Journal of management*, 41, 11-46.
- Simmons, S. A., Wiklund, J., & Levie, J. (2014). 'Stigma and business failure: implications for entrepreneurs' career choices'. *Small Business Economics*, 42, 485-505.
- Singh, S., Corner, P., & Pavlovich, K. (2007). 'Coping with entrepreneurial failure'. *Journal of Management & Organization*, 13, 331-344.
- Singh, S., Corner, P. D., & Pavlovich, K. (2015). 'Failed, not finished: A narrative approach to understanding venture failure stigmatization'. *Journal of Business venturing*, 30, 150-166.
- Solnik, B. H. (1995). 'Why not diversify internationally rather than domestically?' *Financial analysts journal*, 51, 89-94.
- Spreitzer, G., Sutcliffe, K., Dutton, J., Sonenshein, S., & Grant, A. M. (2005). 'A socially embedded model of thriving at work'. *Organization science*, 16, 537-549.
- Sutton, R. I., & Callahan, A. L. (1987). 'The stigma of bankruptcy: Spoiled organizational image and its management'. *Academy of Management journal*, 30, 405-436.

- Tranfield, D., Denyer, D., & Smart, P. (2003). 'Towards a methodology for developing evidence- informed management knowledge by means of systematic review'. *British journal of management*, 14, 207-222.
- Ucbasaran, D., Shepherd, D. A., Lockett, A., & Lyon, S. J. (2013). 'Life after business failure the process and consequences of business failure for entrepreneurs'. *Journal of management*, 39, 163-202.
- Vaillant, Y., & Lafuente, E. (2007). 'Do different institutional frameworks condition the influence of local fear of failure and entrepreneurial examples over entrepreneurial activity?' *Entrepreneurship and Regional Development*, 19, 313-337.
- Van Auken, H., Kaufmann, J., & Herrmann, P. (2009). 'An empirical analysis of the relationship between capital acquisition and bankruptcy laws'. *Journal of Small Business Management*, 47, 23-37.
- Vanacker, T., Heughebaert, A., & Manigart, S. (2014). 'Institutional frameworks, venture capital and the financing of European vew technology-based firms'. *Corporate Governance: An International Review*, 22, 199-215.
- Verduyn, P. D., Deirdre Tedmanson, Caroline Essers, K., Timothy McCarthy, P., O'Riordan, C., & Griffin, R. (2014). 'The other end of entrepreneurship: a narrative study of insolvency practice in Ireland'. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 20, 173-192.
- Wennberg, K., Wiklund, J., DeTienne, D. R., & Cardon, M. S. (2010). 'Reconceptualizing entrepreneurial exit: Divergent exit routes and their drivers'. *Journal of Business venturing*, 25, 361-375.
- Wiklund, J., Davidsson, P., & Delmar, F. (2003). 'What do they think and feel about growth? An expectancy-value approach to small business managers' attitudes toward growth'. *Entrepreneurship theory and practice*, 27, 247-270.
- Yamakawa, A. P. Y. (2012). 'Forgiving Features for Failed Entrepreneurs vs. Cost of Financing in Bankruptcies'. *Management International Review*, 52, 49-79.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

1. Ποιά είναι τα συναισθήματα που προκαλεί η επιχειρηματική αποτυχία και ποιές είναι οι άμεσες επιπτώσεις της;
2. Πώς προλαμβάνουν την επιχειρηματική αποτυχία οι νόμοι περι πτώχευσης και τι ισχύει για την εξαίρεση homestead;
3. Ποιοι είναι οι παράγοντες που επηρεάζουν την απόφαση για την άσκηση της επιχειρηματικής σταδιοδρομίας;